UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

КВІТНЯ 1971
29
Число № 17
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
APRIL 29, 1971

СВЯТКУВАННЯ В ЄРУСАЛИМІ

Сьогорічні святкування Великодня за юліянським календарем, що його придержуються деякі східні Церкви, відбулося в Єрусалимі дуже врочисто. В суботу була величава процесія до церкви Господнього гробу, в якій взяли участь багато дітей зі свічками та велике число прочан із ЗДА, головно греків та кипрійців. Натовп в околиці церкви Господнього гробу був такий великий, що здержав увесь рух пішоходів. Сотні ізраїльських поліцаїв вдержували порядок.

Обряд Воскресення започаткував грецький єрусалимський патріярх Венедикт, який засвітив свічку на Гробі Христа, а від тої свічки засвічували свічки всі учасники торжества. Крім грецького патріярха, у воскресній богослужбі брали участь вірменський патріярх з духовенством та сирійське й етіопське духовенство.

Копти не брали участи на знак протесту проти того, що ізраїльський суд відмовився віддати коптам одну браму до церкви Господнього гробу, яку на Різдво захопили етіопці. Ізраїльський суд не хотів самовільно вирішувати справи, але призначив окрему комісію, яка має поладнати спір між обома православними Церквами за браму, яка довгі роки належала коптійській церкві.

Від теннісу до політики

Китайський комуністичний уряд запросив американських грачів столового теннісу („пінг-понг") на міжнародний теннісовий турнір до Китаю. Із кількадцятьома грачами поїхало теж три репортери американських газет. Американців, як теж і членів інших національних груп — канадців, англійців, колюмбійців — китайці вітали дуже тепло, а прем'єр Чу Ень-лай провів півтори години на розмові з чужоземними гостями.

Він сказав, що „приїзд американських спортовців започаткував нову сторінку в китайсько-американських відносинах" та „відчинив двері для приїзду дальших американських громадян". Прем'єр жартував з гостями, подав кожному руку та заповів, що відтепер американські журналісти можуть приїздити до Китаю, але малими групами. На думку прем'єра, було б теж гарно, якщо б і президент ЗДА Р. Ніксон колись міг відвідати Китай.

Незамітна спортова імпреза започаткувала відпруження відносин між ЗДА та Китаєм. Але це був лише вислід почину президента Р. Ніксона, який відкликав закони, що забороняли американським громадянам подорожувати до Китаю та дозволив на продаж деяких товарів Китаєві.

Здається, що ЗДА старається нав'язати дипломатичні зносини з Китаєм, щоб могти протидіяти деяким потягненням совєтської політики, а може, сподівається, за допомогою Китаю, закінчити з честю для себе війну у В'єтнамі.

Радіо „Вільна Европа" діє дальше

У Мюнхені діє радіостанція „Вільна Европа", яка передає програми в мовах народів СССР, ведучи американську пропаганду. Фінансують радіостанцію американські установи чи фундації, на доручення американського уряду.

Тому, що в радіевих передачах „Вільної Европи" критикується совєтську систему, совєтський уряд при багатьох нагодах домагався припинення тих радіопередач. Такою нагодою було недавно підписання совєтсько-німецького договору про співпрацю. Одною із умов була вимога уряду СССР, щоб західнонімецький уряд, який формально дає дозвіл на ведення тих радіопередач, забороняв їх радіопередачі. Працівники радіостанції, в тому й деякі українці, обговорювалися, що їм прийдеться шукати з радіостанцією до якоїсь іншої країни, прим., до Еспанії, де є технічні споруди станції. Тим часом західнонімецький уряд продовжив дозвіл і на черговий рік. Отже, радіостанція залишається в Мюнхені.

Тіто має свої клопоти

Президент Югославії Броз Тіто, з уваги на свій вік, встановив колективний провід, який має би перебрати владу в Югославії у випадку його смерти. Югославський парлямент ухвалив відповідний закон не лише для центрального правління, але й для провінцій. Однак комуністичні провідники поодиноких провінцій не погоджуються з планом збірного проводу і вже тепер починають сваритися, хто в провінціях візьме владу після смерти Тіта. Недавно на зборах комуністів одної провінції Тіто виступив проти нехтування його бажання та ухвали парляменту й, мабуть уперше в історії його володіння, учасники зборів вигукували проти Тіта та його промови.

Совєтські господарські фахівці в Кубі

Кубанське господарство, замість поправлятися, щороку погіршується. Тепер для ратування кубинського господарства, до Куби прибула група совєтських господарських фахівців, що мають допомогти завести лад у кубинському господарстві.

Давніше кубинський прем'єр Ф. Кастро шукав шляху до комуністичного Китаю. Тепер повернувся назад до СССР, який, зрештою увесь час помагає Кубі грішми. Совєтські фахівці будуть виробляти в першу чергу такі товари, що потрібні СССР та іншим комуністичним країнам, а в заміну за ті товари Куба діставатиме потрібні товари з тих держав.

ПРЕЗИДЕНТ ЗДА Р. НІКСОН та державний секретар В. Роджерс на політичній розмові в саду Білого дому у Вашінгтоні.

НОВИЙ ПРОВІДНИК НДПартії

На загальноканадській конвенції партії НДПартії вибрано новим провідником партії 61-річного Давида Луїса, який від 40 років є діяльним членом партії Сі-Сі-Еф, що потім змінила назву на НДП. На конвенції були досить гострі розходження між лівим крилом партії, що домагається націоналізації природних багатств Канади, та поміркованими членами партії. В голосуванні перемогло помірковане крило партії у відношенні 1:3.

Дотеперішній провідник партії 66-річний Т. Даглес, у своєму прощальному слові до делегатів конвенції, закликав їх зберегти єдність Канади.

ЩЕ ОДНА ПІДВИШКА ПОШТОВИХ ОПЛАТ

Міністер пошти подав федеральному парляментові до ухвалення закон про чергову підвишку поштових оплат. Від першого липня ц. р. оплата за пересилку звичайного листа в Канаді буде 7 центів, а від 1 січня 1972 р. — 8 центів.

Будуть підвишки теж за інші пересилки поштою. Заплановану підвишку поштових оплат міністер пошти виправдує минулорічним дефіцитом, що перейшов 120 мільйонів долярів.

Американська пошта також підвищує поштові оплати. В ЗДА від 15 травня ц. р. оплата за звичайний листи буде 8 центів.

КИТАЙЦІ ХОЧУТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ ЛІТАКІВ

Китайці користувалися досі пасажирськими літаками совєтського та англійського виробництва. Тепер вирішили перейти на американські пасажирські літаки Боїнг 707. Уряд ЗДА не буде чинити перешкод у продажу літаків, нових чи вживаних, якщо китайці хочуть їх купити в ЗДА або через якусь іншу державу.

СОВЄТИ ЗАПУСКАЮТЬ НОВІ МІЖПЛЯНЕТНІ СУДНА

У десяту річницю висилки першого міжпляннетного судна совєтські дослідники пустили у міжпляннетні простори космічну лябораторію „Салют", що кружляє кругом Землі, що 88 хвилин. В судні не має людей; нею керують на відстань.

В три дні після вистрілу автоматичного судна, запущено чергове міжпляннетне судно „Союз-10" з трьома космонавтами, які теж кружляли кругом Землі, а відтак злучилися з автоматичним судном. Після дводенного польоту з автоматичним судном, «Союз-10» приземлився в Караганді, 1800 миль на південний схід від Москви. Автоматичне судно кружляє дальше.

Совєтські космонавти мали випробувати технічну сподку двох — чи в будучності, може, навіть більше — міжпляннетних суден, щоб могти створити космічну лябораторію та плятформу.

Закінчилася сесія леґіслятури

УХВАЛЕНО ПОНАД 100 РІЗНИХ ЗАКОНІВ

У вівторок, 27 квітня, закінчилася 16-а сесія альбертської леґіслятури, що розпочалася 19 лютого р. Провінційні посли відбули 52 засідання протягом дня та 18 додаткових вечорами. В цілому ухвалено понад 100 різних законів, між якими головні такі: встановлення нового міністерства для боротьби з затруєнням, розв'язання міністерства провінційного секретаря, якого чинності розділено між інші міністерства, та створення нового міністерства молоді, дозвілля та культури. Міністерство здоров'я та суспільного розвитку злучено в одно міністерство.

Інші закони стосуються допомоги для муніципалітетів, допомоги в житловому будівництві, безробітним тощо.

Загал альбертців сподівався, що прем'єр Г. Стром проголосить на закінчення сесії леґіслятури рекенець провінційних виборів. Але прем'єр, сміючися, сказав, що він вибирається на конституційну конференцію премієрів канадських провінцій, що відбудеться в половині червня у Вікторії. Отже, до того часу виборів ще не буде. Одночасно прем'єр заповів, що 20 травня буде нарада („кавкус") партії суспільного кредиту. Дехто припускає, що після наради будуть проголошені вибори. Між проголошенням і днем виборів повинно бути 39 днів на виборчу кампанію. Тоді вибори могли б відбутися 28 червня, або після того часу.

До виборів завзято приготовляються і кандидати урядової партії суспільного кредиту, і опозиційної партії прогресивних консерватів. Провідник консервативної партії П. Логід сказав, що консервати готові до виборів уже тепер.

Послам і сенаторам – більші платні

Федеральний прем'єр П. Трюдо проголосив у парляменті, що федеральні посли й сенатори дістануть підвишку платень. Посли, які діставали досі, 18,000 дол. річно, матимуть 26,000 дол. З того 18,000 дол. підлягатимуть податку в банку, а 8,000 дол. будуть вільні від податку.

Сенатори діставали досі 15,000 дол.; тепер мають 22,000 дол. річно, в тому 4,000 дол. вільних від податку.

Підвишка платень обов'язує від початку теперішньої сесії парляменту, тобто від жовтня 1970 р.

Для прем'єра та федеральних міністрів тепер не підвищено платень.

Підвишка платень для послів та сенаторів викликала негодування багатьох робітничих юній, які вважають підвишку не на часі. Проти підвишки заявився передше теж кол. прем'єр Дж. Діфенбейкер, який сказав, що теперішнє господарське становище Канади з великим числом безробітних не виправдує підвишки.

Діфенбейкер противився підвищі посольських та сенаторських платень теж у 1963 р. й звернув державний касі 13,000 дол., які йому виплачено наслідком підвишки платень після 1963 р.

У Єрусалимі арештовано тетористів

У Єрусалимі поліція арештувала п'ять осіб, які прибули до Ізраїлю з вибуховими матеріялами, щоб їх підкласти під різні будинки в час святкувань жидівської Пасхи та християнського Великодня. Одне старше подружжя та три молоді дівчини з французькими пашпортами прибули до Ізраїлю різними літаками. Хоч усі п'ятеро мають французькі чи інші прізвища, вони арабського походення. Всі є членами т. зв. фронту для визволення Палестини. Кожна з п'ятьох осіб привезла вибухові матеріяли, заховані в закаблуках взуття, в трубках від зубної пасти, коробках з паперовими хусточками, а жінки ще зокрема в одязі.

Ізраїльська поліція на летовищі Лодд набрала підозріння при контролі пашпортів двох молодих дівчат і зробила особисту контролю в обох дівчат. У них знайдено вибухові матеріяли. Обидві дівчини признались, чого вони приїхали, й виявили дальших трьох членів терористичної групи. Вони заявили, що старше подружжя дістало 2,000.00 дол. за те, що погодилися взяти участь у терористичній акції, а дівчата працювали в організації з ідейних спонук.

Всі п'ять осіб арештовані й ждуть на суд.

У Туреччині воєнний стан

У деяких частинах Туреччини дійшло до дальших демонстрацій, боїв студентів із поліцією та з іншими студентськими групами, як теж до захоплення політичних противників. Тому, що перестороги уряду не дали ніякого висліду, турецький уряд проголосив в 11, із усіх 67 турецьких провінцій, воєнний стан.

Закон дає військовому командирові згаданих провінцій право робити обшуки та арештувати підозрілих осіб, контролювати радіопередачі та телефонічні розмови, ставити винних перед військовий суд. Воєнний стан проголошено покищо на протяг одного місяця, але якщо заворушення повторяться, воєнний стан буде продовжений.

Коротки вістки

✦ **В Калгарі знайдено** трупів двох людей, що згинули від надто великої давки наркотик. Поліція не виявила імен.

✦ **Алберта дістає від федерального уряду** 680,059 дол. на навчання англійської мови французів, а французької англійців. Понад 160,000 дол. дістануть публічні та сепаратні школи в Едмонтоні.

✦ **Канадські та совєтські** фахівці переводитимуть спільно досліди на будовою проводів для нафтової ропи в підбігунових околицях, де земля ніколи не розмерзається („пермафрост").

✦ **У Галіфаксі з рибальського** польського судна „Поморя" втікло дев'ять польських моряків й попросили дозволу залишитися в Канаді. В Монреалі залишилися три кубинських моряків й теж просили дозволу лишитися в Канаді.

✦ **Літунська лінія „Ер Канада"** обнизила оплати за переліт до Европи на 2½%, наслідком звишки вартости канадського доляра на міжнародних біржах.

✦ **Манітобський уряд** ухвалив бюджет на фіскальний рік 1971-72 в сумі 516 мільйонів долярів у видатках, на 15% більше, як в попередньому році.

✦ **Канадські пивоварні** можуть виробляти 16 мільйонів бочок пива річно. На початку цього року пивоварні виробили лиш 80% тої кількости, бо на більше не було збуту.

✦ **Канадське книжкове** видавництво МекЛеланд находилося в важкому фінансовому положенні й мало перейти в американські руки. Тепер уряд Онтеріо дав один мільйон довгоречецевої позички, й видавництво залишиться в канадських руках.

ку мусить ще затвердити федеральне міністерство транспорту.

✦ **В федеральній тюрмі** в Кінгстоні, Онт. в'язні значили бунт і знищили урядження тюрми. Шкоди сягають 300,000 дол. Бунт тривав 5 днів.

✦ **Болівійський маляр** Б. Мендоза, що в Манілі кинувся з ножем на Папу Павла VI, був засуджений на два й пів року тюрми.

✦ **У Вашінгтоні** 200,000 противників війни у В'єтнамі влаштували противоєнну демонстрацію. Демонстрація, що відбулася перед Капітолем, пройшла спокійно.

✦ **В 1970 р. було в Ню Йорку** 1,146 самогубств. Число самогубств у цьому році значно зросло, протягом трьох місяців у Ню Йорку — на 30%.

✦ **Англійська королева** дістає від держави річно 1,138,000 дол. на вдержання королівської палати, заплати служби та на особисті видатки. В минулому році королева видала 240,000 дол. більше з уваги на дорожнечу.

✦ **Одна американська компанія** буде продавати незабаром у великих крамницях в ЗДА канадську воду та лід. Воду будуть брати в криниць недалеко Оттави й наливати у пляшки, а лід будуть брати із озера Лябродор й пакувати в двофунтові торби..

✦ **Болгарська комуністична** партія відбула з'їзд. Ухвалено піднести загальний рівень життя мешканців Болгарії. Припускають, що то наслідок робітничих розрухів у Польщі в минулому році.

✦ **Кубинський прем'єр** Ф. Кастро, проголошуючи з нагоди 10-річчя перевороту в Кубі, сказав, що Куба зовсім не має заміру нав'язувати нормальних дипломатичних зносин із ЗДА.

✦ **В Індонезії вибухла** епідемія холери. Від неї протягом трьох тижнів померло 182 особи. В Індонезії переводять загальне щіплення проти хвороби.

✦ **Єгипетський міністер** закордонних справ Махумед Ріяд побував недавно в Москві. Припускають, що він шукав поради, що Єгипет має робити, як Ізраїль не захоче звільнити зайнятих єгипетських територій.

✦ **Совєтські фабрики** папіросок виробили в минулому році 290 мільярдів папіросок. 30 мільярдів папіросок ввезено до СССР із Болгарії, Куби, ЗДА та інших країн. Крамниці продали в м. р. папіросок на суму 2.4 мільярди долярів.

✦ **Англійсько-французький** надзвуковий пасажирський літак ще не надається до публічного вжитку. На дальші уліпшення обидві держави виплатили дальших 72 мільйони долярів, до попереднього одного мільярда. Новий літак коштуватиме 28 мільйонів долярів.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 30 травня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 6 червня, о год. 2-ій пополудні.

В Гаїті помер диктатор Дювальє

На острові Гаїті, що має 5 мільйонів мешканців, майже виключно мурина, президент Ф. Дювальє, 14 років виконував впевні диктаторську владу. Своїх противників нищив безпощадно. Кількаразові атентати на нього закінчилися невдачею, а після кожного атентату поліція вбивала чимало його противників.

Дювальє хворів через довший час на цукрову недугу й на серце. Сподіваючися смерти, він призначив наслідником свого сина Жана, який щойно в липні закінчить 20 років життя. Покищо перебрання влади відбудося спокійно, бо молодий президент має за собою, як і його батько, військо та поліцію. Але політичні знавці обставин заповідають, що населення Гаїті може вчинити революцію проти молодого президента, який, певно, захоче володіти по-диктаторськи, як і його батько.

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ ОСТРОВА ГАЇТІ, 20-річний Жан Дювальє приймає гратуляції після присяги. Молодого президента призначив його батько Франсуа, довголітній диктатор Гаїті, який день перед присягою сина помер.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors
9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton
Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE
Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2213
Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMEKA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.
Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

• Американські фінансісти та банки задумують фінансувати дальшу будову американського скорого пасажирського літака ССТ ("супер-сонік транспорт"), що на його будову відмовив допомоги американський сенат. Теж японці виявили охоту фінансувати ту будову.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Дрібні оголошення

● Вдовиця, віком 50 років, супокійної вдачі, добра парафіянка української католицької парафії та різних парафіяльних організацій, невеликого росту (5'3") дрібної будови познайомиться з вдівцем, відповідного віку, доброго характеру, з власною хатою, в цілі подружжя. Зголошення до „Українських Вістей" Box: С. Б.

● PARIS FUR CO., 10343 - 80 Ave., EDMONTON, Alberta
Подрібна та гуртова продаж. Нові футра і вживані. Направляємо, перераблюємо, переховуємо на зиму.

● УКРАЇНКА ПОШУКУЄ мужчину до одруження в віці 58-65 років, доброго характеру з власним автомобілем.
Зголошення до "УВістей"
Box: L. P.

KNIGHTS OF COLUMBUS
$20,000 Cash Bingo
Major Prize $10,000
1 GAME - $2,000 — 8 GAMES - $1,000
PLUS VALUABLE CONSOLATION PRIZES
EDMONTON GARDENS - KLONDIKE PALACE
WED., APRIL 28, 1971
Commencing at 8:00 p.m. Admission: $5.00
Reserved Seats
Tickets at: Hub Cigar — The Box Office, McCauley Plaza — All Woodward Stores — Mike's News Stand

Blake's Store, Holden
Danny's Service Station 108A Ave. & 97th Street
Smoky Lake Drugs Smoky Lake
BEVERLY PHARMACY Beverly
Ed's News, Fort Saskatchewan
Killarney Drugs, 97th Street & 129th Ave.
Calmar Gulf Service Calmar
Corona Fruit Store, Vegreville
Ole's Pipe Shop, Jasper Place
Adolf Kotyshyn, Two Hills
Mike's Barber Shop, Lamont
St. Albert Drugs, St. Albert

Proceeds in Aid of K. of C. Minor Hockey

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Приписовує окуляри

● ДО ВИНАЙМУ ДІМ З двома спальнями. Надається найкраще для старшого подружжя.
Зацікавлених просимо телефонувати на 422-1458.
Адреса: 10110 - 96 вул.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ТЕПЕР В ЕДМОНТОНІ ВОНА ОДИНОКА
Midwest Academy
ПРОПОНУЄ ВИШКІЛ У МОДЕРНОМУ ЗВАННІ
KEY PUNCH OPERATOR
Ви можете дістати звання кваліфікованого KEY PUNCH OPERATOR завдяки нашому основному вишколі на наших хемішек хемішеськиен в нашій новій школі.
Для провірного іспиту та за порадами телефонуйте: 423-2296
222 Tegler Building,
Edmonton 15, Alberta

• Нова Зеляндія забирає в травні ц. р. з Південного В'єтнаму свою одну гарматну батерію, що воює у В'єтнам від 1965 р.

• В Англії страйкувало один мільйон робітників, які протестували проти нового проекту закону, що обмежує право робітничих юній влаштовувати страйки.

One hour "MARTINIZING."
CLEANERS
THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

ПОТРІБНО ВАМ ГОТІВКИ?
Принесіть нам ваші квитки для прибуткового податку ("інком текс") — Т-4, а ми зміняємо їх негайно на готівку.
Q & R INCOME TAX Service
10343 - 97 Street
Edmonton, Alberta
Tel.: 423-1534

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті
PLUMBING VILLAGE
DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковых недуг та залози (Простейт гаенд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 432-2907

Shirley Potter Costumes
Винаймаємо для молодої цілий весільний стрій. Весільні сукенки, вельони та прикраси на голову. Теж сукенки для дружок, дівчат, що несуть квіти та для матері молодої.
10136 - 104 Street
EDMONTON, ALTA
Tel.: 429-1556

Lincoln Hotel
COMFORTABLE ROOMS
Dining Lounge & Restaurant
10266 - 102 St., Ph.: 424-6112
Edmonton, Alberta

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS
M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!
You name it, we'll fix it for you, save you big money.
SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guarteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

Repaired — Rebuilt — Adjustments — Free Inspection
PAY-LESS
AUTOMATIC TRANSMISISONS
13208 FORT ROAD
Satisfaction Guaranteed
Phones: 476-4777 — 475-1618 Edmonton

Phone 422-2606 Phone 424-2462
MONTGOMERY TIRE SERVICE LTD.
COMPLETE TIRE SERVICE
New and Used Passenger, Farm and Truck Tires
Jerry Montgomery Res. 475-4123
10212 - 96 STREET EDMONTON, ALBERTA

MARKET TIRE RETREADING LTD.

Tony YUSAK

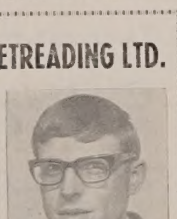

Walter RUPTASH

ЗАХОДІТЬ ДО НАС ЗА ВСІМИ ВАШИМИ КОЛЕСАМИ ДО АВТОМОБІЛІВ ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ ДВА ПРИМІЩЕННЯ:
PASSENGER, TRUCK & FARM TRACTOR
Belt Splicing — Wheel Balance — Wheel Alignment
— COMPLETE BRAKE JOBS —
106 стріт і 104 авеню ТЕЛ.:422-1415
158 стріт і 111 авеню ТЕЛ.: 489-7001
KELLY SPRINGFIELD
UNIROYAL
MICHELIN
USE YOUR CHARGEX CARD

ГРУПОВІ ПОЇЗДКИ В УКРАЇНУ - прямо з Едмонтону від $867

Astro Travel Service
10019 - 103 AVE.
TEL. 423-2351
CENTENNIAL BUILDING
EDMONTON, ALBERTA
Іван ДОРОСЕВИЧ
Байрон МЕТЕСОН

ПОДАЄМО СПИСОК МІСТ В УКРАЇНІ, ЯКІ МОЖНА ВІДВІДУВАТИ ВСІМ ПОДОРОЖУЮЧИМ ТУРИСТАМ ОКРЕМО
— Вінниця — Одеса — Ужгород — Донецьк — Полтава — Харків — Запоріжжя — Рівне — Херсон — Київ — Симферопіль — Львів — Чернівці — Тернопіль — Ялта —
Черкаси, Канів, Кременчук можна відвідати пароплавом по Дніпрі, Севастопіль з Ялти по Чорному морю, але у тих містах немає можливостей для нічлігів.

ЯК ПІДГОТОВЛЯЛИ СУД НАД ВАЛЕНТИНОМ МОРОЗОМ?

(закінчення з 2 стор.)

письменника висловити свою думку, що той і зробив у листі до Мороза.

Характерно, що всі допитані заперечили те, що статті чи розмови Мороза носили антирадянський характер. В. Чорновіл, зокрема, домігся внесення власноручної заяви про це в протокол допиту.

Б. Антоненко - Давидович, хоч і назвав думки В. Мороза хибними, все ж заперечував кваліфікацію їх як антирадянських. Він також протестував проти спроби витлумачити факт звернення до нього Мороза за літературною консультацією як факт „розповсюдження".

Ніхто із допитаних не підтвердив, що читав чи бодай чув про твір „Я бачив Магомета".

Таким чином слідство, яке закінчилося в середині жовтня, не зібрало ніяких нових доказів, що В. Мороз — автор „Репортажу із заповідника імени Берії", і фактично не довело авторства гуморески „Я бачив Магомета". Невідомо, як спромоглося слідство обґрунтувати, що статті „Мойсей і Датан", „Хроніка опору" та „Серед снігів" носять антирадянський характер.

Те, що В. Мороз показав дві статті, які так чи інакше торкалися літературного процесу, двом членам Спілки письменників України, — цілком недостатня підстава, щоб твердити про „розповсюдження" ним особисто своїх статтей. І все ж, не зібравши навіть формально достатніх доказів „вини", КҐБ знайшло можливим передати справу до суду.

III

Відомо, що Валентин Мороз вів себе на слідстві витримано, мужньо, з гідністю. Відразу після арешту він вимагав переведення слідства з Івано - Франківська слідства з ючися на некомпетентність і упередженість Івано - Франківських кагебістів.

Ця його вимога не була задоволена. Тоді В. Мороз відмовився від будь-якої участи в слідстві. Відійшов він від цього принципу тільки тоді, коли йому прочитали свідчення Б. Антоненка - Давидовича. Заперечивши їх, він все ж протоколу допиту не підписав.

Після цього були проведені зводини віч-навіч, під час яких В. Мороз знову заперечив те, що він особисто давав Антоненкові - Давидовичу свої статті. Протоколу зводин В. Мороз не підписав.

Відомо, що під час слідства В. Мороз звернувся з листом до П. Ю. Шелеста, в якому писав про безпідставність арешту, заявляв, що його арешт — це вияв безсилої люті приречених на крах реакційних сил суспільства.

Лист написано гостро і принципово, без будь - яких прохань про полегшення особистої долі.

„Справа" Валентина Мороза знаходиться в обласному суді, дата суду ще невідома. Захищатиме В. Мороза московський адвокат Коган (вів справу Синявського у 1966 році.

Спочатку захищати Мороза погодився відомий адвокат В. Б. Ромм (Москва), але потім йому було заборонено вести захист на політичних процесах.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„КОБЗАР"** буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., Edmonton

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

З ФАБРИКИ ДО ВАС

ВЕЛИКІ ЗАОЩАДЖЕННЯ НА НОВИХ ВІКНАХ

СТАРЕ НОВЕ

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

ЗАОЩАДЖУЄТЕ? ДИВІТЬСЯ!

- Ми не пошкоджуємо дерева кругом вікна ні зовні, ні всередині.
- Виймаємо старе і вкладаємо нове вікно у ваші теперішні рямки.

SUPREME WINDOWS LTD.

429-0833 9654 - 106A Ave.

Evening: 476-4594, 482-2511

Вісті з Едмонтону

Уряд Алберти визнає багатокультурність

ВИСТУП ПРЕМ'ЄРА СТРОМА НА УКРАЇНСЬКОМУ ЗІБРАННІ

(пс) На бенкеті для відзначення 80-річчя поселення українців в Алберті і 30-річчя едмонтонського відділу Комітету українців Канади прем'єр Г. Стром відкрито заявився за принцип багатокультурности в Алберті і в Канаді. Проєкт закону, т.зв. «бил 95», поширить права на навчання мов і створить окрему комісію ("таск форс"), яка виробить пляни, за якими уряд проводитиме той принцип у життя.

Взагалі вся промова прем'єра була присвячена проблемам менших етнічних груп, за засадою, що всі ми громадяни Канади і всі маємо однакові права на збереження своєї мови і культурної ідентичности.

ДОБРИЙ ПОЧИН

Присутні, бл. 220 осіб, прийняли далекойдучі заяви прем'єра численними оплесками, а накінець уставанням з місць. Це вперше один з прем'єрів Канади плянує не тільки визнати мозаїчний принцип побудови Канади, а й визначити законами.

Прем'єр Стром сказав теж, що він за те, щоб принцип багатокультурности Канади був стверджений у новій конституції Канади. Як відомо, Канада саме стоїть на порозі схвалення нової конституції, а окрема парляментська комісія (послів і сенаторів) роз'їзджає по Канаді і збирає думки на ту тему.

Албертський прем'єр прилюдно погодився з домаганнями українців Алберти, висловленими в «бріфі» Клюбу українських професіоналістів і підприємців, підтриманому Владиками архиєп. Андрієм і єп. Нілом та місцевим відділом КУК. 14 квітня той документ передала йому окрема делегація в складі: П. Саварин, Р. Осташевський, д-р Л. Фарина, Л. Дікур і Я. Дзеник. „Бріф" цитує т. зв. «Білий документ» Алберти «щодо людських ресурсів», як теж попереднього прем'єра, а тепер сенатора Меннінґа, які вповні підтримують принципи багатомовности і багатокультурности (словом, різнородности) в Канаді. Прем'єр Стром сказав, що він пишається тим, що Алберта стояла і далі стоїть на цих засадах і що його уряд зробить усе можливе, щоб зберегти культурні спадщини різних етнічних груп.

Стром сказав, що не вистачає тільки толерувати етнічні групи, а теж треба їх шанувати.

Згадуючи піонерів, прем'єр Стром указав на два факти: на їхню віру в краще майбутнє для себе і своїх нащадків в Канаді і на їхню силу побороти всі труднощі і перешкоди в новій країні. «Цим піонерам від нас, канадців, належить вдячність за їхню наполегливість, тяжкі труди і непохитну віру», сказав прем'єр.

Далі він говорив про мови і культури менших етнічних груп і про те, що уряд Алберти плянує, щоб їх зберегти.

Він закінчив такими словами: «Я певний, що албертці українського роду разом з іншими групами, будуть далі працювати в користь справді багатокультурної провінції й нації».

Прем'єра присутні нагородили овацією, а пані Стром, в імені зібраних, одержала від п-і Л. Осташевської гарну китицю троянд.

На бенкеті були архиєпископ Андрій і єпископ Ніл, аторні дженерал Гергард, головний суддя окружного суду північної Алберти Іван Дікур, канцлер університету Люї Дероше, президент університету д-р Вайман, посадник міста Дент, головний редактор щоденника «Джорнал» А. Снеддон, провінційні посли: Томин, Мельник, Гордей, Сенич, представники етнічних груп: п. Озіс від балтійців, п. Януш і Домецькі від поляків, п. Сел від мадярів і д-р Кантлер від австрійців і багато інших впливових осіб.

УДАЛИЙ БЕНКЕТ

Бенкет відбувся 24 квітня ввечері в залі св. Івана. Зібранням уміло керував адв. Юліян Козяк, який і представив почесних гостей і попрохав архиєп. Андрія провести молитву. В час вечері і після вечері грала оркестра Чорновола.

Гостей привітав голова місцевого відділу КУК п. Р. Осташевський мовами українською й англійською, як організатор святкування та в імені організованої української громади. Він коротенько згадав про значні успіхи піонерів в Алберті, про їхню працю для розбудови Канади, закінчуючи цитатою сера Вілфріда Лор'є: «хай мармур остається мармуром, дуб — дубом, граніт — ґранітом, а з цим трьох елементів я збудую державу — могутню поміж державами світу». З черги, слово мав адв. П. Лазарович, перший голова КУК в Едмонтоні. Промовець розказав про причини постання КУК, його завдання і ролю, як в українській спільноті, так у Канаді. Його роз'яснення, з огляду на представників інших етнічних груп, які були на бенкеті та офіційних гостей, було дуже добре.

Промовця представив посол Василь Томин, один з перших наших послів у провінційній леґіслятурі (ще з 1935 р.), знаний усім і високо заслужений політичний і громадський діяч. Його слово було коротке, але дуже змістовне.

Бенкет закінчив молитвою Владика Ніл, після чого гості оглядали музей у залі св. Івана.

Бенкет був на високому рівні, в участю репрезентативних гостей, і голові відділу КУК п. Р. Осташевському, належиться повне признання за вдалу імпрезу, що на ній прем'єр Алберти вважав за відповідне з'ясувати становище уряду в справі мов і культур етнічних груп.

Присутніх у залі попередніх голів відділу КУК представив п. Козяк окремо. Були присутні: адв. П. Лазарович, д-р Л. Фарина, д-р М. Суховерський, адв. П. Саварин, Я. Дзеник і теперішній голова п. Р. Осташевський.

Вісті з Торонта

ДЕСЯТИЙ З'ЇЗД

Торонтські організатори 10 крайового з'їзду українців-католиків Канади, що відбудеться 1-4 липня, сподіваються багатьох учасників. З Едмонтону повідомили, що звідти прийде багато людей.

На з'їзд, що буде проходити під гаслом «За патріярхію», запрошено Блаженнішого Иосифа.

Після цього з'їзду осідком Крайової централі та головних управ складових організацій буде Саскатун.

ЮВІЛЕЙ ВЕЛИКОЇ ПОЕТКИ

Для відзначення сторіччя з дня народження Лесі Українки в торонтському «Мессі голл-і» буде великий концерт. Концерт відбудеться 3 жовтня. Попереднього дня в Торонтському університеті будуть доповіді українською та англійською мовою про велику українську поетку.

СТАВЛЯТЬ «БОЯРИНЮ»

Театральний ансамбль «Заграва» у травні дасть двічі виставу «Боярині» Лесі Українки. Режисер: С. Теліжин-Туржанський.

СТРІЛЕЦЬКА ГРОМАДА

31 делеґат і 38 гостей брали участь у недавньому з'їзді Української Стрілецької Громади. На голову вибрано М. Шарика. Почесним головою є інж. Ю. Темник.

ЗБОРИ ЛІКАРІВ

На зборах відділу УПТПА (Українського лікарського товариства Північної Америки) вибрано управу: голова д-р Р. Цурковський, члени — д-р М. Остафійчук, д-р І. Гадач, д-р Г. Шиманський, д-р Ф. Мельник, д-р В. Медвідський.

У травні 1972 буде 9 науковий з'їзд лікарів.

АДРЕСАР

Об'єднання українських підприємців та професіоналістів підготовляє до друку адресар українського Торонта (церкви, установи, товариства, професіоналісти, підприємці, купці, ремісники).

Тираж книжки: 5,000. Редактор: Б. Домазар.

Це буде п'ятий адресар. Попередній видано 1965 року.

ДРУГИЙ ТОМ НАШОЇ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ

Директор видавництва Торонтського університету М. Дженерет сказав, що Український Народний Союз на ділі «виявив справній інтернаціоналізм у науковій ділянці». Недавно вийшов з друку другий том англомовної „Енциклопедії українознавства".

Цей першорядний інформаційний твір видало видавництво Торонтського університету коштом УНСоюзу. З приводу появи другого тому до Торонта приїхали керівники УНСоюзу.

ЗБОРИ ДИВІЗІЙНИКІВ

На загальних зборах станиці Братства I дивізії УНА, що відбулися 4 квітня, вибрано управу, яку очолює сотник Ст. Гуляк.

80-РІЧЧЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ

Проф. Юрій Даревич є головою комітету для відзначення 80-річчя українського поселення в Канаді.

Святкування відбудуться 1972 року.

В ОБОРОНУ МОРОЗА

Комітет українських студентів за звільнення Валентина Мороза організує масову протесну маніфестацію, що відбудеться в Торонті 9 травня перед будинком міської управи. Того ж дня такі маніфестації будуть теж в інших містах.

ФІРМА ЗРОСТАЄ

Найбільша в Канаді українська гуртівня харчових продуктів та крамничних товарів відбула в залі Українського дому річні загальні збори.

Звіти адміністративного керівництва подали: В. Пальчук — головний менажер, І. Велигорський — заступник і І. Бойко — бухгальтер. Фірма зростає. Численні вантажні автомашини доставляють товари до українських і неукраїнських крамниць та обслуговують свої власні магазини «кеш енд керрі».

По дискусії ухвалено дивіденди уділовцям. Одноголосно обрано склад нової дирекції під проводом п. В. Кліша.

НАРАДА КУК

У Торонті 11-12 червня буде спільна нарада делегатів відділів КУК провінцій Онтаріо і Квебеку.

«ДЕНЬ СОНЯШНИКІВ»

У Торонті 4 і 5 червня буде прилюдна збірка («теґ дей»), що буде зватись «День соняшників». Збірку організує онтарійський відділ суспільної служби українців. Дозвіл на збірку вже одержано.

В. Дідюк

ПАРАФІЯНИ ЦЕРКВИ ПРЕСВЯТОЇ ЄВХАРИСТІЇ

Вшановують о. митрата М. Сопуляка

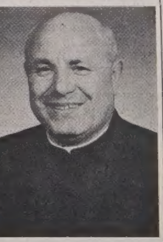

о. митрат М. СОПУЛЯК

(о. Я. Ф.) Великою честю для нашої парафії є те, що священик, який обслуговує нашу парафію, відзначений високою гідністю митрофорного протоієрея. І на сам Великдень о. д-р Михайло Сопуляк, уперше як митрат, служив урочисту Літургію в нашій церкві.

У Світлий вівторок парафія вшанувала його окремою вечіркою, яку організували о. парох Я. Федуник з управою ЛУКЖ (п-і И. Кулеба), при співпраці церковного комітету (п. М. Кітура), відділу БУК (п. В. Духній) та УКЮ (п. Д. Раско).

О. митрат М. Сопуляк тісно пов'язаний з нашою парафією. В 1949 — 1956 роки він був парохом та поставив фундаменти не тільки під гарну й вигідну церкву (збудовано за нього підвал під церквою, де відбувалися богослуження 11 років), але й під організацію самої парафії. Під цю пору о. митрат Сопуляк кожної неділі допомагає у відправах богослужб.

Вечірку відкрив о. парох співом «Христос воскрес». Почесними гістьми були: Преосвященний Владика Ніл, о. митрат Сопуляк, д-р Я. Онуферко з дружиною (голова Централі Едмонтонської єпархії), та о. парох з дружиною. При другому почесному столі були голови наших церковних організацій: церковний комітет — п. М. Кітура, ЛУКЖ — п-і И. Кулеба, БУК — п. В. Духній, УКЮ — п. Д. Раско.

Д-р Онуферко у своїй промові вказав на багатогранну діяльність о. митрата, на його безкористовність і безпретенсійність у служінні Церкві й народові, на його вклад у розбудову парафії Пресв. Євхаристії. Привітальне слово з побажаннями сказав о. парох, а представники парафії п-і И. Кулеба, М. Кітура і В. Духній — вручили гарний дарунок: золотисті ризи.

У відповідь о. митрат подякував парафіянам та організаціям за улаштування милої вечірки, як теж за цінний для кожного священика дарунок, себто ризи. Він теж подякував кухонному комітетові під проводом п-і К. Кардинал за гостину.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 2 травня:

о 3 год. попол. в УНО, 10629 - 98 вул.: концерт Курсів українознавства для відзначення сторіччя народження Лесі Українки (в програмі є теж уривок „Лісової пісні").

* * *

Неділя, 9 травня:

о 4.40 попол. зі Сі-Кей-Ю-Ей: радіопрограма, присвячена ювілеєві В. Стефаника.

* * *

П'ятниця, 14 травня:

о 8 год. веч. у залі св. Івана, 10611 - 110 авеню: концерт для відзначення сторіччя народження В. Стефаника (доповідь Ю. Стефаника, музична програма).

Українські делегати в прем'єра Строма

(пс) — Делегація Клюбу українських професіоналістів і підприємців (КУПіП) була на півторагодинній авдієнції в провінційного прем'єра Гаррі Строма і передала йому «бріф» у справі «українців, нової канадської конституції, законів Алберти і політики провінційного уряду». В делегації були: п. Р. Осташевський, голова місцевого відділу КУК, д-р Л. Фарина, голова КУПіП, і адвокати П. Саварин (голова делегації), Л. Дікур (секретар делегації і КУПіП) і Я. Дзеник.

Крім прем'єра, участь від уряду взяли аторні дженерал Ґергард, міністер освіти Кларк і міністер молоді, культури і дозвілля Головач.

Домагання

Документ випрацював окремий комітет КУПіП під проводом П. Саварина, а поручили його від української спільноти обидва українські владики і КУК.

Авдієнція пройшла в дуже теплій і приязній атмосфері. Після прочитання «бріфу» були питання і відповіді. Прем'єр Гаррі Стром заявив, що підтримує концепцію, що Канада є багатокультуною країною з двома офіційними мовами: англійською і французькою. Заявив теж, що етнічні групи на заході Канади повинні мати повне право на свій розвиток і мову. Інша справа, чи вони використають те своє право, замість іти шляхом асиміляції. Він сумнівався, чи права, напр. на мову, в законі про школи, поправлять справу, якщо не буде бажання етнічних груп вивчати свої мови.

Зате міністер освіти Кларк виявив значне заінтересування домаганнями делегації в справі української мови в Алберті. А навіть обіцяв внести певні поправки до закону про школи.

Хоча українську мову під теперішню пору навчають в школах Алберти, в «шкільному акті» немає окремої статті, яка б право на це навчання ґарантувала; тому делегація домагалася конкретного визнання в тому законі. Міністер Кларк погодився справу провірити і направити, а не лишати її на ласку чи неласку окремих урядовців міністерства чи адміністрації шкільних округ.

Міністер освіти обіцяв теж провірити справу української мови в університеті Алберти, хоча це делікатна справа. Прем'єр Стром застеріг, що уряд тільки призначає університетові бюджет, а до програми й адміністрації не мішається.

«Бріф» домагається створення в університеті в Едмонтоні центру українознавчих студій, з такими предметами, як мова, література, історія, політичні науки, історія українців Канади, обґрунтовуючи своє домагання тим, що Алберта матиме достатню кількість студентів на ці предмети, що українці в Алберті творять поважний відсоток населення і що є професорські сили викладати ці предмети.

Крім того, «бріф» порушує питання департаменту совєтознавчих і східньоевропейських студій, який майже не активний, а славістичний департамент у центрі уваги має російську мову і діє завдяки українському студенству (чи не 75% студентів, які вивчають російську мову, це українці).

Відповідь

Прем'єр Стром не вважає, що добре буде включити право на мови в нову канадську конституцію, бо це поле освіти, а освіта підлягає провінційній юрисдикції. Зате він не має нічого проти того, щоб у провінційних школах було навчання мов різних етнічних груп.

Аторні дженерал сумнівається в якінебудь більші успіхи конференції федерального уряду і провінційних урядів у Вікторії, в червні ц.р., в справі нової канадської конституції. Міністер Головач теж виявив повне заінтересування «бріфом», зокрема в ділянці культури. На його думку, всі етнічні групи виявляють подібні, якщо не точно такі самі побажання, коли йдеться про збереження їхньої ідентичности.

Накінець прем'єр Стром обіцяв, що коли відповідні міністри порушені справи в «бріфі» простудіюють, то він готов ще раз покликати делегацію на дальшу розмову.

ЗАХАЛЯВНИЙ «УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК» ІНФОРМУЄ (2)

ЯК ПІДГОТОВЛЯЛИ СУД НАД ВАЛЕНТИНОМ МОРОЗОМ?

I

Як згодом стало відомо, вже тоді на В. Мороза була заведена справа і почалося слідство, хоч сам Мороз про це не знав.

У середині травня у справі Мороза обшукали космацького священика Василя Романюка, відібрали у нього і дотепер не повернули записки із різними принагідними нотатками та велику кількість релігійної літератури (переважно виданої ще до революції).

Нічого зв'язаного із В. Морозом у о. Романюка не виявилося.

1-го червня 1970 року Валентина Мороза викликали повісткою на розмову в обласне управління КГБ і там заарештували. Це сталося рівно через дев'ять місяців після звільнення...

Одночасно з арештом Мороза 1 червня у Києві, Львові, Івано - Франківську та Івано - Франківській області були проведені обшуки.

Трусили квартири колишніх політв'язнів Любови Лемик (Івано - Франківськ), Оксани Мешко (Київ), Ірини Сеник (Івано - Франківськ), Вячеслава Чорновола (Львів).

Робили обшуки також у містечку Яремчі на Гуцульщині у Морозових знайомих, до яких Валентин з родиною іноді приїждав відпочивати, а також у батьків літературного критика Володимира Іванишина в Рожнятівському районі на Івано - Франківщині. Знову обшукали квартиру В. Мороза, забравши всі нотатки, зроблені за місяць після попереднього обшуку (зокрема нотатки до статті про Лесю Українку).

Якщо у Києві та Львові каґебісти поводилися на обшуках більш — менш чемно, то в Івано - Франківську, де обшукували колишніх учасників оунівського руху, були грубими, вдавалися до погроз і лайок.

Наприклад, каґебісти Андрусів та Завгородній, які проводили обшук у Любови Лемик, грубо лаялися (особливо Завгородній), зверталися на „ти", влаштували навіть обшук особистий, повністю роздягнувши Л. Лемик, її сестру Марію та племінницю Дарину, а також зовсім сторонню особу — Оксану Попович, яка випадково зайшла до Л. Лемик під час обшуку.

Брутальну процедуру натільного обшуку з професійною майстерністю здійснювала якась Анастасія Лаврентьєва, приведена каґебістами і записана в протокол як „понята".

Так само брутально вели себе каґебісти в помешканні Ірини Сеник.

Під час обшуків забиралися книжки старих видань, записні книжки, рукописні нотатки, друковані на машинці матеріяли цілком невтрального характеру (вірші, мовознавчі та літературознавчі статті тощо), а у В. Чорновола забрали навіть давню ікону.

Ні в кого з обшуканих не виявлено нічого забороненого, жадної статті Мороза чи чогось такого, що мало б відношення до справи Мороза (декому вже повернено вилучені папери і речі або частину їх).

Через кілька днів після арешту Валентина Мороза стало відомо, що йому пред'явлено звинувачення за ст. 62, ч. 2 КК УРСР, що передбачає ув'язнення терміном від трьох до десяти років.

Вів справу слідчий Івано-Франківського КГБ Баранов, йому допомагав слідчий Пригорницький.

Про Баранова відомо, що в органах безпеки він працює ще з беріївських часів. У 1949 році, наприклад, він у Львові вів справу групи студентів політехнічного інституту та неповнолітніх школярів із Золочівського району на Львівщині, звинувачених у спробі вести антирадянську пропаґанду. На підставі проведеного ним слідства трійка ОСО засудила тоді студентів на 25 років ув'язнення кожного, а неповнолітніх школярів — на 10 років кожного.

У 1965-66 роках Баранов вів справу художника Панаса Заливахи, засудженого за ст. 62 (антирадянська пропаганда) на 5 років позбавлення волі. Виходячи із розкритого слідством „злочину", вирок П. Заливахи вважається непомірно коротким, навіть у порівнянні з тодішніми аналогічними вироками.

Баранов був також одним із слідчих, що вели справу УНФ (Український національний фронт) у 1967 році, яка теж закінчилася дуже суворими вироками (від 6 до 15 років).

У звинуваченні В. Мороза спочатку фігурували статті „Мойсей і Датан", „Хроніка опору" і „Серед снігів", а також гумореска „Я бачив Могомета", авторство якої КГБ без достатніх підстав приписує Морозові. Але оскільки згадані статті важко було кваліфікувати як антирадянські, та й достатніх свідчень „розповсюдження" їх зібрати не вдалося, КГБ пішло на крок, дуже сумнівний з юридичної точки зору, негуманний і жорстокий — з етичної.

II

Не маючи в своєму розпорядженні ніяких нових матеріялів чи свідчень про „Репортаж із заповідника імени Берії", каґебісти все ж добилися скасування своєї постанови про закриття справи за звинувачення В. Мороза у написанні „Репортажу...", яка була прийнята весною 1969 року.

Вважають, що цим самим Комітет держбезпеки дав сам собі ляпаса і розписався в тому, що не визнає ніяких ґарантій справедливости і недоторканости особи. Вважають, що „гуманніше" і „порядніше" було б навіть засудити Мороза за „Репортаж..." у 1968 році, аніж закрити тоді справу, поманити людину короткочасною волею — і знову кинути за ґрати за тим самим звинуваченням.

Дехто зв'язує таке рішення із зміною в керівництві республіканським КГБ (замість усунутого влітку 1970 року генерал - полковника Нікітченка став Назарчук).

У справі Валентина Мороза допитано близько 30 осіб. Свідчення Вол. Іванишина та О. Мешко (Київ), О. Антонів та Л. Шереметьєвої (Львів), Д. Возняк, Л. Волинюк, Л. Лемик, Р. Мороз, О. Попович, І. Сеник (Івано - Франківськ), В. Боб'яка і В. Романюка (Космач) та ряду інших осіб більш - менш однотипні.

Усі вони заперечили, що читали статті Мороза чи чули щонебудь про них.

О. Антонів, Р. Мороз та Л. Шереметьєва, яких, крім того, знову допитували про „Репортаж...", заявили, що ніяких нових свідчень, порівняно з даними в 1963 році, вони дати не можуть.

Дещо відрізняються свідчення Б. Антоненка - Давидовича, А. Горської, М. Плахотнюка, Є. Сверстюка (всі з Києва) та В. Чорновола (Львів), чиї листи або записи були відібрані у В. Мороза, а також І. Дзюби, якому була адресована стаття „Серед снігів".

Художниця Алла Горська заявила, що рядки з її поштівки, де згадується про „квітку серед снігів", витлумачені неправильно, бо вони зовсім не означають знайомства із статтею „Серед снігів".

Так само лікар Микола Плахтонюк заперечив знайомство із статтями Мороза, заявивши, що кілька загальних фраз про ці статті вжив у записці, щоб не зачепити авторського честолюбства, признавшися Морозові, що не читав його статтей.

Критик Є. Сверстюк пояснив, що у листі до Мороза дискутував із його оцінкою заяви Дзюби, а не із статтею „Серед снігів", якої не читав.

Так само пояснив свій лист Вячеслав Чорновіл. Він також відмовився давати якісь нові свідчення про „Репортаж...", пославшись на вірогідність своїх показань 1968-69 років.

Перед цим В. Чорновіл кілька місяців взагалі відмовлявся від будь - яких свідчень, поки не добився повернення незаконно вилучених під час обшуку 1 червня ц. р. паперів і речей.

Підтвердили знайомство із деякими статтями Мороза тільки критик Іван Дзюба та письменник Борис Антоненко - Давидович.

І. Дзюба посвідчив, що В. Мороз дав йому статтю „Серед снігів", бо стаття написана з приводу заяви І. Дзюби і фактично йому адресована. Б. Антоненко - Давидович посвідчив, що В. Мороз давав йому читати ще недовершені статті „Серед снігів" та „Мойсей і Датан" і просив

(закінчення на 3 стор.)

СПРАВА ВІКТОРА ПЕТРОВА

Згадують теж Віктора Домонтовича

Є нова вістка про Віктора Петрова, хоч небагато в ній нового. Справа далі темна.

Визначний учений Віктор Петров, який у післявоєнні роки жив у Німеччині, одного дня пропав безслідно. Він умер у Києві 8 червня 1969 року на 74 році життя. Вістку про його смерть подали київські газети з великим запізненням. Аж тепер київський журнал „Народна творчість та етнографія" приносить статтю „Визначний дослідник". Іван Березовський, автор статті, подає огляд наукових дослідів В. Петрова як етнографа й археолога. Згадує про його «героїчну діяльність у період війни», за що був нагороджений «орденом вітчизняної війни I ступеня». Згадує також (досі цього в Києві не робили), що Віктор Петров був письменником і літературним критиком, що виступав під псевдонімом Віктора Домонтовича. Однак ще й тепер нема ніякої згадки про перебування Петрова-Домонтовича на еміграції.

У Німеччині і етнограф Петров, і літератор Домонтович виступав проти совєтського режиму. Невідомо, в чому полягала його «героїчна діяльність у період війни» і як він опинився назад у Києві.

У СССР МЕНШЕ ЖИДІВ

За переписом населення СССР 1959 року в тій державі є 2,151,000 жидів. Це на більш як 5% менше, ніж у попередньому переписі.

Таку статистику подала московська газета «Ізвестія». За жидівськими підрахунками, в СССР повинно бути щонайменше три мільйони жидів. Від створення держави Ізраїлю (1948 р.) з СССР виїхало не більш як 16.000 жидів, каже єрусалимська «Пост» (20 квітня). Виходить, що «деяка кількість жидів, у час совєтського перепису, подала свою національність: російську або українську».

ЯК ЗРОСТАЛА Й ПОШИРЮВАЛАСЯ В НАС ІДЕЯ ПАТРІЯРХІЇ?

(УПБ, Рим) — Від об'єднання Української Церкви з Римським апостольським престолом раз-у-раз зринала в нас ідея патріярхії.

Не тільки зринила. Також зростала й поширювалася.

ВЛАДИКИ. В часах двох наших великих митрополитів — католицького Йосифа Велямина Рутського й православного Петра Могили — ця ідея буле вже близько до здійснення. Обидва митрополити погодилися на створення українського патріярхату, що його мав очолювати Петро Могила, підлягаючи Вселенському архиєреві папі Римському. На створення української патріярхії годився й польський король Володислав, годилися і православні та українські католицькі владики. Коли справа була вже близько реалізації, Могила ненадійно помер на 51 році життя.

Однак зі смертю Могили не вмерла ідея патріярхії. Вона живе досьогодні і безперервно золотою ниткою тягнеться в історії Української Церкви. На ширший виднокруг вона виринула знову в 1680 році. Тодії митрополит Киприян Жоховський разом з іншими владиками увійшли в молитовне порозуміння з православними владиками в місті Люблині й вирішили скликати спільний з православними собор.

Не вдалось тоді діло. Справа була прибита, однак вона не притихла в думках і бажаннях українських ієрархів: і католицьких, і православних.

Тоді ідея патріярхії ще не виходила поза кола владик і деяких державних чинників.

ДУХОВЕНСТВО. В Австро-угорській монархії, до якої належали західноукраїнські землі враз з Буковиною й Закарпаттям, знову виринула ідея української патріярхії. Її апробувала Австрія, і Рим був би згодився, однак на протест Мадярщини її відкладено.

Наше духовенство захоплюється ідеєю патріярхії в часах виступу Маркіяна Шашкевича. Головним речником цієї ідеї згодом став молодий священик Данило Танячкевич (1842-1906). Як студент він розвинув широку діяльність у студентських громадах. Потім, коли став послом до австрійського парляменту, проявив діяльність на церковному і культурно-національному полі.

Цікавий документ зберігся з тих часів п.з. «Письмо народовців руських — як протест і меморіял», якого автором є саме о. Данило Танячкевич. У тому меморандумі кажеться таке:

«Знаючи, якими то польськими формулярами римської інфаллібільности нашу Церкву поокидано, знаючи, чим служила польська Церква у старині, чим служить вона й нині: се єсть ареною польонізації. Конечністю стається визволитись нам від усього такого впливу. Це не одно значить, що зірвання з унією, або сепаратизм чи схизма. Догматів ми не нарушуємо!»

«Власне, в інтересі тої св. унії є визволення нашої Церкви від латинства. А не заспокоїть цього жадання ані кардинальство, приготоване для якогось нашого архиєрея, ані примасовство, а єдине заспокоєння лежить ось у чім: патріярхат для українців (русинів) — католиків, то є для австрійсько-українських епархій з усіми приналежними правами і прероґативами, з правом скликування народного синоду для вибору патріярха і владик!»

«Це ціла наша ісповідь, ісповідь ясна, не сфальшована, не під чиюнебудь волю накручена, ісповідь придавленого українського народу. Ми перед Богом і українським самостійним народом присягаємо, що не попустимося тої ісповіді ніколи. Тільки боротьба перед нами, то й будемо боротися до останнього, боротися самі проти ворогів наших, ляхів і москалів, а з іншими слов'янами — проти ворогів усього слов'янства: німців і мадярів. З українським мужицьким народом, латами покритим, стоятимемо укупі, як вірні його діти. Не потребуємо нічийого добра, бо ліпше своє латане, ніж чуже хапане. Подержимось власними своїми силами й середниками, поки права свого не доборемось. За право наше боротимемось і віримо, що доборемось!»

НАРОД. Цей документ з-перед ста років віддзеркалює історичні змагання за осягнення патріярхату. Ця ідея, немов вульканічна сила, душилася в тодішніх невідрадних умовах церковної діяльности. Вона не могла вибухнути ані під польським, ані під австрійським режимами під контролею ворожої адміністрації. Аж тепер вона знаходить пригоже місце у вільному світі, де панує свобода віровизнань.

Ідея патріярхії в українській Церкві є природним проявом релігійного життя широких українських мас.

Її не в силі придушити жадні чужі нам ідеї, підсовувані центральними чинниками. Якщо б ідея патріярхії притихла в наслідок «відсунення її на пізніше» або в якийнебудь спосіб була знечулена, це був би штучний летарг, який міг би допровадити до угроблення цілої нашої Церкви.

Ідея створення патріярхії для Української помісної Церкви в наш час охоплює широкі кола українського народу. Її кожний уже розуміє і жертвує для неї свої сили, працю і гроші. Здушити її сьогодні вже ніхто не в силі, тим більше, що вона з'ясована й оперта на рішеннях останнього Вселенського собору. Там виразно говориться теж про нові патріярхії.

Це не бажання, а рішення Собору. А патріярший устрій у нашій Церкві був здавна. Київські митрополити мали владу патріярхів. Отже, нема трудностей для встановлення патріярхату в Українській Католицькій Церкві. Тепер український народ, хоч розпорошений по всьому світі, все ж вільний, не має «опікунів» з закривавленими руками, що, з одного боку, кричали «нєт», а з другого — «не позвалям».

Крім закону Вселенського собору, маємо ще й ґарантію Апостольського престолу з часів Берестейської унії 1956 р., про непорушність віковічних звичаїв вибору ієрархів.

Сьогоднішня праця Божого народу в Українській Церкві повинна йти за закликом священика з-перед ста літ, Данила Танячкевича: «Патріярхат для українців-католиків з усіми приналежними правами і прероґативами, з правом скликування народного синоду для вибору патріярха і владик».

Чи буде американець чемпіоном з шахів?

Американський шахіст Боббі Фішер, що брав участь у недавньому міжнародному турнірі в Пальмі, на еспанському острові Мальорці, переміг аж трьох совєтських шахових тузів, і дехто сподівається, що він може стати першим американським чемпіоном світу з шахів.

Найближчим часом вісім шахістів — Юхим Геллер (колишній чемпіон УССР), Р. Гюбнер (Західна Німеччина), Б. Ларсен (Данія), В. Корчной (СССР), Т. Петросян (СССР), М. Тайманов (СССР), В. Ульман (Східна Німеччина), Б. Фішер (ЗДА) — почнуть змагання. Переможець, як кандидат на чемпіона світу, 1972 року гратиме (найбільше 24 партії) з теперішнім чемпіоном Борисом Спаським.

Першим офіційним чемпіоном світу (1886-94) був В. Штайніц (уроженець Праги), другим — німець Е. Ласкер, третім — кубинець Х. Р. Капабланка, четвертим — росіянин (еміґрант) О. Альохін. 1948 року звання чемпіона світу здобув совєтський шахіст М. Ботвинник, і з того часу чемпіонами світу були тільки совєтські шахісти (в тому один лотиш та один вірменин).

На Мальорці Б. Фішер переміг кол. чемпіона світу В. Смислова, а теж Ю. Геллера й М. Тайманова; невирішеним вислідом (внічию) закінчився його двобій з Л. Полугаєвським (СССР).

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (47)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Іскрі помагають вилазити з повозу, Кочубей пробує встати сам, захитався, паде. Його беруть попід руки, як раненого в битві, і зносять. Компанійська сотня околює будинок, до котрого ввійшли, двох стає при вході на варті, з набитими фузіями при ногах.

Вечоріє.

ЧИТАЮТЬ

На другий день, коло полудня, весь табор виляг на на майдан. Козаки своїми сотнями уставилися кругом.

Посередині невеликий круг, туди не пускають нікого. До круга перехід від гетьманського шатра. Сердюцькі старшини пробігають ним, відганяючи людей.

Вже добру годину ждуть. Розмовою скорочують час.

Замість з ворогом воювати, своїх б'ють».

«Буває, що свій від ворога страшніший».

«Не знати, чи й Кочубея приведуть?»

«Мабуть, ні. Хворий дуже».

«Я сам бачив, як гетьманський хірург до холодної ішов».

«Хворий, то хай би вмирав. Пощо голову відділювати від тіла. Без голови на страшному суді стане».

«В руках свою голову принесе».

«Не він один. Буде таких багато».

«Цар ласкав».

«Тихо, вже йдуть!»

Всі очі повернулися в один бік.

Гетьман з Веляміновим Зерновим наближалися до майдану. Гриміли литаври, тулумбаси ревли. Над гетьманом червоний бунчук хитався, як огненний язик.

Гетьман був у чорній кереї, горностаями підбитій, пояс на сумний бік. На руколтці шаблі червоний рубін горів. Гетьман задуманий, похмурий, ніби нікого не бачить, ніби всьому не рад. За ним старшини, всі як є в таборі, канцеляристи теж. Тільки Чуйкевича нема.

Велямінов-Зернов у парадній, золотом шитій уніформі, з орденами. В руці в дудку скручений папір, — на шнурку звисає печать.

Входять вільною вулицею на середину майдану. Гетьман по старому звичаєві повертається на всі сторони світа, козаки віддають йому честь. Перша сотня прибічного сердюцького полку стріляє з мушкетів угору, всі враз, як один, «тра-рах!» Птахи зриваються і кружать неспокійно, в воздусі чути порох. Орлик оповіщає зібрання, що цар гетьманові грамоту прислав і царський посол передає її Мазепі. Гетьман розгортає, перебігає оком і каже Орликові, щоб прочитав у голос. Орлик читає голосно, але беззвучно, так і видно, що не з доброї волі читає.

В маніфесті сповіщалося козаків і ввесь народ, що царський суд присудив генерального суддю Василя Леонтієвича Кочубея і полтавського полковника Іскру на смерть за брехливий донос на гетьмана Івана Степановича Мазепу, котрому його величество цар довіряє за його вірну, довголітню службу й за великі для царя й отечества заслуги.

Гетьман, слухаючи, голову схилив додолу. Зеленський переступав з ноги на ногу, Апостол крутив вус, Ломиковський стискав рукоятку своєї шаблі, Горленка кашель напав. Він рукою прикривав рот, щоб не перебивати читання. Орлик читав:

«Його величество цар ствердив справедливий присуд свого високого суду і пересилає лжеклеветників і облесливих брехунів гетьманові Іванові Степановичеві Мазепі для покарання. Покарати їх треба негайно та прилюдно, для постраху другим, щоб всякий знав і відав і затямив собі добре, яка доля чекає того, що зважиться безчестити гонор і добре ім'я свого зверхника і впроваджувати в блуд його величество царя. Такому не буде ніякої пощади».

«Амінь!» — промовили духовні, що в святочних ризах з хрестами й іконами вважко й побожно слухали царського маніфесту, який приказано було прочитувати також у церквах.

І знов загули литаври й тулумбаси, гримнули стрільці, народ захитався і гетьман з царським послом в окруженню старшин пустився тою дорогою, котрою і прийшов.

Під хмарами літали наполохані вистрілами птахи і кракали чорні галки.

Присуд став правосильний. Ніякого відклику не було, ніхто помилування не прохав.

СПОВІДАЮТЬ

З Борщагівки привезено старого попа.

Сповідник відвідав перше полковника Іскру, а тоді до Кочубеєвої вязниці увійшов.

Кочубей довго сповідався. Хотів пригадати собі всі свої гріхи, ціле своє довге, багате в добрі і в злі вчинки життя.

Важко. Пам'ять згубив. Рветься, як трухла нитка.

Відгребував з хламу минулого давно забуті події і вони розсипалися перед ним, як порохно.

Кілька разів переривав сповідь. Падав горілиць на тапчан і лежав, закривши руками повіки. Пан-отець терпеливо сидів біля нього і ждав, поки безталанний мученик не набере сил і не виявить ще якого нового гріха. Було їх багато, політичних, родинних і буденних, людських. Великий маєток і гріхи чималі.

«Тисячу червінців моєї покійної доньки, по чоловікові Забілихи», — говорив уривисто, — «обіцяв я дати на будівлю церкви в Батурині і не дав. Як їх знайдуть, а цар, або гетьман не заарештують, хочу, щоб на церкву в Батурині пішли. Може, Бог милостивий який гріх за це мені простить».

«Велике милосердя Боже і нема такого грішника, щоб його Бог відтрутив від себе, бачачи каяття у церці його».

Кочубей так щире зідхнув, що пан-отець уважно подивився на нього, чи це не його останнє зідхання. Ні. Старець відчинув очі і потер чоло: «Ніяк не пригадаю, де я ті тисячі червінців заховав. Дружина моя Любов Хведорівна знатиме. Перекажи їй, всечесний отче, як що вона ще живе».

«Любов Хведорівна здорова. Гетьман за нею і за цілою родиною Іскрів та Кочубеїв до царя вставляється, щоб їм кари ніякої не було, щоб вони могли без жадної біди і туги в господах своїх спокійно та мирно пробувати і зі своїх маєтностей користуватися, бо досить, що їх батьки й чоловіки за свою вину слушну кару потерплять».

«Гетьман вставляється за нашими жінками й дітьми, що ти кажеш, отче?»

«Гетьман кривди ніякої не дозволить їм зробити. Це він сам велів переказати тобі, щоб ти не турбувався земним, а про позагробне думав».

В наболілій душі Кочубея була окрема рана — гетьман. Вона його не боліла, а пекла. Завинив перед гетьманом, бажав його упадку, це правда. А все ж таки дожидав його великодушности. Гетьман не одному простив, Кочубей сподівався, що свого колишнього друга помилує. Аж бачить — ні. Мститься. Певно, й на родину його та Іскри покладе важку руку, маєтки забере, бо вони великі, в землі будинках, в посуді, вбраннях, в образах і в дзвінкому гроші. Страх, щоб воно таке не сталося, затруював Кочубеєві останні години життя. Аж отсе від священика чує, що гетьман їх родини під свою опіку бере. Видно, не мститься, лиш помилувати не може, видно, так цар рішив.

І Кочубеєві зробилося легше на серці, ніби камінь важкий зсунувся з нього. Перехрестився і очі до неба підвів.

«Більше не пригадуєш собі нічого?» — питався священик.

«Бачить Бог, більше пригадати не можу, пам'ять не слухає мене, туман очі вкриває, ніби з другого берега дивлюсь».

Священик розгрішив його. Покути не завдавав. Незабаром спокутує усе.

«Яке твоє останнє бажання, Василю Леонтієвичу, кажи, гетьман обіцяв сповнити, крім одного . . .» речення не докінчив. Кочубей доповів собі: крім життя.

«Гетьмана побачити хочу» — відповів.

«Доложу йому».

* * *

Чура з ліхтарнею, за ним гетьман за гетьманом кількох гайдуків.

Табор спить. Тільки варти стоять. Хоч гетьмана по ході пізнають, здержують і питають про гасло.

Біля в'язниці старшина сторожить.

Зривається на рівні ноги і втворяє перед гетьманом двері. Гетьман ліхтарню від чури бере і входить. Сам.

«Останню твою волю сповнити прийшов», — каже, кладучи ліхтарню перед себе на землю.

Кочубей хоче встати. «Лежи, Василю Леонтієвичу, лежи».

«Досить лежатиму, милосте ваша, але і встати важко. Ціле тіло болить».

«Не з моєї вини, Василю Леонтієвичу. Я тебе не скривдив».

«Сам я собі найгіршим ворогом був, — знаю».

«Самого себе найтяжче побороти».

«В тій боротьбі паду».

Він дійсно впав на тапчан і лежав, як мертвий. Гетьман глянув і відвернувся. «Що вони зробили з чоловіком!»

НАША ЛІТУРГІЯ

Неділя мироносиць, неділя розслабленого, Переполовлення

о. Ярослав ФЕДУНИК

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ

Ця неділя третя після Пасхи. Назва її походить від Євангелії Марка 15, 43-47 і 16; 1-8, де оповідається про дві події по смерті Ісуса Христа. Перша — це те, що Йосиф з Ариматеї виєднав у Пилата дозвіл зняти мертве тіло Ісуса з хреста та похоронити. Похоронено Ісуса в новому гробі, що його для себе прилагодив сам Йосиф з Ариматеї. А друга — це поява, по воскресенні, дуже рано в перший день тижня (за нашим численням — у неділю — перший день по суботі) жінкам — мироносицям Марії Магдалині, Марії Клеоповій або Якова, Саломії, двом сестрам Лазаря Марії й Марті, що із любови до Ісуса, за жидівським звичаєм накупили дороцінних олійків та прийшли намазати Його Тіло, щоб в той спосіб захоронити його довше від зіпсуття.

Як видно з євангельської розповіді, вони перші почули від ангела вістку про воскресення Христове та опісля перші Його побачили й сповістили про це апостолів.

Появу Воскреслого Христа жінкам-мироносицям Церква оспівує у своїх піснях цілий наступний тиждень. Разом з мироносицями церковні пісні прославляють також Йосифа з Ариматеї та Нікодима, які обидва зайнялися похороном Ісуса Христа.

Мироносиці були не тільки першими свідками воскресення Христа, а теж Його страстей, тому то в піснях того дня є згадки й про ці події з життя Ісуса Христа. Зіставлення двох фактів «страстей» і «воскресення» Христа в церковних піснях тої неділі з'ясовує виразно душевний настрій і душевні переживання мироносиць, що від смутку «страстей» перейшли в радість «воскресення»: «замість плачу, радість несказанну».

Ввесь наступний тиждень Церква прославляє воскресення Христа та деякі моменти з життя Божественного Спасителя, в яких дуже ясно виступав Його могутність як Месії, щоб побачивши Його чуда, люди могли увірувати в Його воскресення.

В загальному цей тиждень не має якихось особливостей — у богослужбах.

Тропар Йосифа: «Благообразний Йосиф, з древа знявши пречистеє Тіло Твоє, плащаницею чистою обвив і ароматами, в гробі новім, покривши, положив: та по трьох днях воскрес єси, Господи, даруючи світові велику милость».

Тропар мироносиць: «Ангел стояв при гробі й кликав до жінок-мироносиць: миро є для мертвих, Христос же показав, що для Нього чужим є розклад, тому голосно закличте: воскрес Господь, даючи світові велику милость».

Кондак мироносиць: «Радуватися мироносицям повелів Ти, плач праматері Єви втихомирив Ти воскресенням Твоїм, Христе Боже, апостолам же твоїм повелів Ти: Спас воскрес із гробу».

Кондак Пасхи: «Хоч і до гробу зійшов Ти, Безсмертний, та адову зруйнував Ти силу, і воскрес єси як переможець, Христе Боже, жінкам мироносицям звістивши: радуйтеся, і Твоїм апостолам мир даруєш, падшим подаєш воскресення».

Величання: «Величаємо вас, святі мироносиці, й почитаємо святу вашу пам'ять, бо ви молите за нас Христа Бога нашого».

На Утрені Євангелія третя воскресна; на Літургії: Діяння, зач. 16; Євангелія Марка, заг. 69.

НЕДІЛЯ РОЗСЛАБЛЕНОГО

В цю неділю прославляється чудесне уздоровлення в Овечій купелі біля Єрусалиму чоловіка від 38 років спаралізованого. За поясненням синаксара пам'ять цього чуда святкуємо якраз у цю неділю, бо Христос зробив його в жидівську П'ятдесятницю. Церква в уздоровленні паралітика бачить уздоровлення й духову обнову життя всього людства через воскресення Христове.

В церковній пісні тієї неділі співаємо: «Сьогодні смерть та ад ув'язнились, а людський рід зодягнувся у незнищимість: тому із благодаренням співаємо: слава, Христе, Твоєму повстанню».

Церква пригадує нам у цю неділю про параліч нашої душі через гріх та закликає просити Христа про її уздоровлення: «Душу мою, Господи, у гріхах всіляких і безглуздими діяннями тяжко розслаблену, воздвигни божественним Твоїм заступництвом, як і розслабленого воздвигнув Ти древньо, щоб я кликав до Тебе, спасаючись: слава, Христе, владі Твоїй» (кондак).

По цій неділі тільки служба понеділка й вівтірка своїм змістом пов'язана з подією про розслабленого, бо вже в середу приходить новий празник: Переполовлення.

Голос цієї неділі: 3; Єв. Утрені 4; Літургія: Апостол зач. 23; Євангелія Івана зач. 14.

ПЕРЕПОЛОВЛЕННЯ

У середу 4-го тижня по Воскресенні Церква святкує празник Переполовлення П'ятидесятниці, себто середину періоду поміж Великоднем і П'ятидесятницею. Ці обидва празники неначе стрічаються у святі Переполовлення. В богослужбі цього дня згадується той момент життя Божественного Спасителя, коли Він у переполовлення празника, навчав про своє божественне післанництво та про струї води благодаті, що мали виплинути з Його нутра.

Цей празник належить до найстарших свят Христової Церкви. Вже в часах св. Івана Золотоустого (354-407) він був загально прийнятим у Церкві. Опісля церковні поети збагатили його піснями, що увійшли в богослужбу. В V сторіччі пісні для цього свята написав Анатолій Константинопільський, у VII ст. (Андрій Критський, у VIII ст. — Іван Дамаскин, у IX ст. — Теофан Ісповідник.

У стихирах є вже натяки на два великі празники, що зближаються, а саме Вознесення і Зшестя Святого Духа. «Просвітившися, браття, воскресенням Спаса Христа, і дійшовши переполовлення празника Владичого, щиро зберігаймо заповіді Божі, щоб достойні ми були Вознесення святкувати і Зшестя Святого Духа».

Празник Переполовлення триває цілий тиждень, себто аж до другої середи, коли є його віддання. В колі цього тижня празник Переполовлення є празником торжества. В навечір'я празника, себто у вівторок, є Велика вечірня, але без «Блажен муж» і три читання. На Утрені в сам день празника немає «Полиелея», одначе є Велике славослів'я. На Літургії, замість «Ангел вопіяше», є «Чуже матерям дівство і чудне дівам дітородження, на тобі, Богородице, обоє довершилися, тому Тебе ми, всі племена земні, безустанно величаємо».

Тропар: «В переполовлення празника, спраглу душу мою благочестя напій водами, до всіх бо, Спасе, закликав Ти: спраглий нехай гряде до мене і нехай п'є. Джерело життя нашого, Христе Боже, слава Тобі».

Кондак: «В переполовлення законного празника, всіх Творче і Владико, до предстоящих глаголав Ти: прийдіть і зачерпніть воду безсмертя, Тому до Тебе припадаємо і вірно кличемо: щедроти твої даруй нам, бо Ти є джерело життя нашого».

На Літургії: Апостол, зач. 34; Євангелія Івана; зач. 26.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

МОЛІМСЯ ДО БОЖОЇ МАТЕРІ

Знову вітаємо місяць травень. З його приходом — оживають спогади. А їх так багато! Особливо ж в пам'яті (немов вчора!) ці всі майські щоденні відправи. Ці пісні милозвучні в честь Пресвятої Богородиці: «Маріє Діво, Царице мая, Тобі приносимо нашу любов». Держи, Пречиста, й надальше свій св. Покров над нашою Церквою, над нашим народом. Захороной від ворожих затій.

Молитви подяки, молитви прохання, а все до Небесної Неньки, бо Вона завжди знаходила насолоду в молитві. Пречиста Діва — вчителька всіх чеснот. Вона нам всім, особливо марійським дружинницям, хай буде завжди прикладом, щоб ми були покірними, лагідними, скромними, безгнівними, чистими, навіть у своїх думках, мали спочуття до бідніших, самітних, несли слово розради сумуючим, хоча б тільки привітну усмішку.

Маймо завжди добрий намір, то й душа наша буде доброю, а Божа Мати і наша духова Мати благословитиме нас. Пережиймо цей місяць травень у якнайтіснішій злуці молитовній з Матір'ю Божою, а напевно зберемо багато ласк особисто для наших безсмертних душ та для всього українського народу. В Тобі, Богородице, запевнення нашої перемоги.

Едмонтон — О. Х.

Помер болгарський єпископ Кирило Куртев

(УПБ, Рим) — У Софії, столиці Боргарії, помер єпископ Кирило Куртев, апостольський екзарх болгарів-католиків.

Владика Кирило народився в Дріпчеві 1891 р., був висвячений на священика 1914 р., а обраний і хіротонізований на єпископа 1926 р. Недавно, отже, сповнилося йому 45 років архиєрейського служіння. Помер на 80 році життя.

Єпископ Куртев, який тепер умер у Софії, мав змогу прибути до Риму на другу сесію Вселенського собору, а в час Кирило-Методіївських торжеств просив українських священиків і хор українських студентів до участи в архиєрейській Літургії в манастирі оо. пасіоністів. Потім вже більше він до Риму не приїхав, але мав ще листовий зв'язок.

По відомій невдачі болгарського архиєпископа Сокольського, якого висвятив у Римі папа Пій IX, конґреґація поширення віри призначила на болгарського єпископа Рафаїла Попова, що був дияком при владиці Сокольськім. 1865 року виїхав з Риму наш митрополит Йосиф Сембратович до Царгороду і там висвятив Рафаїла Попова на єпископа. А коли 1873 року болгарський православний єпископ Ніл Ізворов до католицької єдности, Апостольський престіл призначив його наслідником єпископа Попова, що саме тоді помер.

Католицький рух у Болгарії давній, але зміцнів щойно в другій половині минулого століття завдяки апостольській ревності ієромонаха Пантелеймона Желова й єпископа Лазаря Младенова. В 1880 році було бл. 80,000 болгарів-католиків. Недостача священиків, московська пропаганда й інші причини послабили цей рух до єдности з Вселенською Церквою. На цю пору є тільки 15,000 католиків, з 16 парафіями й 33 священиками.

Єпископ Лазар Младенов, що трудився в своїй батьківщині наприкінці минулого століття, не міг встоятись перед напастями царської Москви. У той час царський уряд рішав і про долю балканських слов'ян. Єпископ Младенов прибув до Риму і жив у манастирі. Бував частим гостем нашої, тоді ще «Руської» колеґії і в потребі висвячував наших студентів богословії на священиків. З рук його дістав, між іншими, ієрейські свячення архиєпископ Іван Бучко. Наш Крижівцівський владика Діонисій Няраді з рук владики Младенова прийняв єпископську хіротонію. Єпископ Лазар Младенов знав і шанував митрополита Андрія і приходив завжди до нашої колеґії в Римі, коли тільки там перебував наш первоієрарх.

Зв'язки Болгарської католицької Церкви з Галицькою митрополією затіснились до тої міри, що болгари приймали зі Львова літургійні книги, до митрополита Андрія зверталися в своїх церковних потребах.

Архиєпископ Торонта

Архиєпископ Філіп Ф. Покок, що досі формально був помічником торонтського архиєпископа — кардинала Джеймса МекҐвіґена, став і формально ієрархом Торонтської архидієцезії.

Кардинал МекҐвіґен, 77 років, нездужає від 1965. Архиєпископові Пококові — 64 роки.

ПРОГРАМА КРАЙОВОГО З'ЇЗДУ БУК

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ВИСТАВКУ НАШОЇ ПРЕСИ

Крайова управа Братства українців-католиків (БУК) уже подала програму з'їзду, що відбудеться в Торонті від 1 до 4 липня.

В час з'їзду буде відкрита виставка української католицької преси.

Програма з'їзду:

30 червня (середа) о 8 годині вечора в готелі «Кінг Едвард» — зустріч делеґатів, реєстрація.

1 липня (четвер): після Служби Божої — реєстрація делеґатів і гостей; відкриття з'їзду о 9:30, потім пленарна сесія; перша сесія БУК почнеться о 2:30 попол.: слово голови М. Поронюка, вибір президії та комісій: верифікаційної, статутової, фінансової, номінаційної, резолюційної; слово о. д-ра Р. Даниляка, духовного асистента; звіти головної управи та голів єпархіяльних управ; звіт о. митрата В. Кушніра, представника БУК у КУК.

2 липня (п'ятниця): вранці — пленарна сесія з'їзду; пополудні від 2-ої години — сесія БУК: звіти комісій і панельна дискусія: «Роля БУК в українській спільноті Канади» (д-р М. Снігурович); «Співпраця з іншими українськими організаціями» (д-р П. Глібович); «БУК — його організаційна побудова й фінанси» (В. Дідюк); далі, дискусія на проєктом змін статуту; ввечері о 8-ій годині — бенкет на пошану о. митрата В. Кушніра, що цього року залишає пост голови президії КУК.

3 липня (субота): від 9 до 12 год. кінцева сесія БУК: слово новобраного голови, плян праці, резолюції; пополудні — пленарна сесія з'їзду, ввечері — бенкет учасників з'їзду ЛУКЖ, БУК, УКЮ.

4 липня (неділя): ділова нарада членів БУК.

Блаженніший Йосиф висвячує едмонтонця на священика

У римському соборі Святої Софії на Великдень Блаженніший Йосиф висвятив священика, батьки якого живуть в Едмонтоні.

Новий священик, о. Євтимій-Герберт Волинський є ченцем студитом. Він народився у Ванкувері 1944 року. Навчався в Оттаві й Римі.

Він найстарший син Василя й Агнети Волинських. Вони мають четверо дітей. Є членами парафії св. Василія.

Нарада єпископів в Оттаві

В Оттаві 23 квітня закінчилася п'ятиденна пленарна нарада католицьких єпископів Канади. Були там й українські єпископи, за винятком Преосвященного Андрія Роберецького, який ще й досі нездужає.

На нараді архиєпископ Ж. А. Плюрд, голова Канадської католицької конференції, прочитав заяву «Пошана для життя». Він та єпископ В. Повер звітували про поїздку до Риму.

Учасники наради обговорили питання «Справедливість у світі» (це буде друга тема Папського синоду в Римі цієї осени), проєкт «Основного закону Церкви», який випрацювала Папська комісія ревізії кодексу церковного права, а теж інші поточні церковні справи Канади.

На нараду допущено 30 представниць католицького жіноцтва, які домагались «рівних прав у Церкві».

З'їзд українських студентів у Римі

У приміщеннях Українського католицького університету в Римі відбувся з'їзд СУСТЕ (Союзу українських студентів Европи). Було бл. 50 учасників з різних західноевропейських країн.

До гостей приїхав Блаженніший Йосиф і сказав слово.

Студенти мали нараду й дискусію. Вибрали комісії для випрацювання пляну діяльности.

Між гістьми були ректор УВУ (Українського вільного університету) В. Янів, проф. Ол. Кульчицький, о. д-р Ів. Хома, о. Л. Гузар.

Студенти були в Римі чотири дні.

«РЕЛІГІЯ И АТЕЇЗМ У КОМУНІСТИЧНИХ СУСПІЛЬСТВАХ»

Міжнародний з'їзд дослідників в Оттаві

В оттавському університеті ім. Карлтона від 31 березня до 4 квітня відбувся міжнародний симпозіюм, присвячений питанню релігії й безбожництва в комуністичних державах. Участь брало 78 запрошених знавців з 44 університетів Канади, ЗДА, Франції, Англії, Німеччини (Західної), Італії, Швайцарії і Югославії.

В час симпозіюму було ні32 доповіді і чотири прилюдні доповіді. З українських знавців виступали: проф. Б. Боцюрків, проф. В. Маркусь, о. М. Соловій ЧСВВ і сен. П. Юзик.

Програму небувалого досі в Оттаві з'їзду підготовив проф. Б. Боцюрків, голова Комітету совєтських і східноевропейських студій в університеті ім. Карлтона. Той університет опублікує головні доповіді окремим виданням.

Гроші на покриття коштів оттавського симпозіюму дала Канадська Рада (Кенада Кавнсил) та університет ім. Карлтона.

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівтірка пересилаються півгодинні українські релігійні програми:

3. травня: програма БУК: о. митрат М. Сопуляк;

10 травня: День матері (П відділ „Доброї волі".

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків Едмонтонської єпархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — оо. василіяни.

НЕДІЛЯ ПРО РОЗСЛАБЛЕНОГО

9 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 23

У той день сталося, що Петро, коли обходив дім, прийшов до святих, що мешкали в Лідді. І знайшов там одного чоловіка, на ім'я Еней, що від вісім літ лежав на ліжку; він був розслабений.

І сказав йому Петро: Енею, уздоровляє тебе Господь Ісус Христос, встань і постели собі. І зараз встав. І бачили його всі, що мешкали в Лідді та в Сароні, що навернулися до Господа.

Була ж у Йопії одна учениця на ім'я Тавита, називана Дорка. Ся була повна добрих діл і милостинь, котрі сповняла. І сталося в ті дні, що занедужала й умерла. І обмили її та положили в горниці. А що Лідда була близько Йопії, ученики почувши, що є в ній Петро, післали до нього двох мужів з просьбою: Не отягайся прийти аж до нас.

І встав Петро і пішов з ними. А як прийшов, повели його в горницю і обступили його всі вдовиці, плачучи і показуючи йому сорочки й одежу, що робила Дорка, будучи між ними. А Петро вигнав всіх геть, приклонив коліна і молився; а обернувшися до тіла, сказав: Тавито, встань,

А вона відкрила свої очі і, побачивши Петра, сіла. І подав їй руку і підніс її. І покликавши святих і вдовиць, віддав її живу.

І відомим стало по всій Йопії, і багато хто увірував у Господа.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 14

У той час прибув Ісус у Єрусалим. А в Єрусалимі, біля Овечої брами, є саджавка, що по-еврейськи зветься Витезда і має п'ять притворів. У них лежало багато недужих: сліпих, кривих, сухих, що дожидали порушення води. Час до часу сходив ангел Господній у саджавку і порушував воду, і хто перший увійшов після порушення води, той одужував, яку б не мав він хворобу.

А був там один чоловік, що тридцять вісім років був у своїй недузі. Цього Ісус побачивши, що лежить, та відаючи, що багато літ уже нездужає, каже йому: „Хочеш бути здоровий?" Відповів йому недужий: „Господи, не маю чоловіка, хто б вкинув мене, як вода порушиться; бо коли я приходжу, інший улазить передо мною". Каже йому Ісус: „Устань, візьми свою постіль і ходи!" І зараз одужав той чоловік, узяв свою постіль і пішов.

Того ж дня була субота; жиди казали тому, що одужав: „Тепер субота, тож не годиться тобі брати свою постіль". Він же відповів їм: „Той, що уздоровив мене, казав мені: „Візьми свою постіль і ходи". І питали його: „Що то за чоловік сказав тобі: „Візьми свою постіль і ходи". А уздоровлений не знав, хто він, бо Ісус ухилився від народу, що був на тім місці.

Після того находить його Ісус у храмі і сказав йому: „Ось ти подужав, не гріши ж більше, щоб не сталося тобі чогось гіршого". Пішов же той чоловік і сказав жидам, що це Ісус уздоровив його.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

2 травня. Неділя мироносиць, голос 2

9 травня. Неділя розслабленого, голос 3

16 травня. Неділя самарянки, голос 4

23 травня. Неділя сліпородженого, голос 5

27 травня (четвер). Вознесення ГНІХ

30 травня. Неділя Святих Отців, голос 6

Необов'язкові свята: св. Юрія (6 травня), св. Івана Богослова (21 травня).

Григоріянський календар:

2 травня. Неділя розслабленого, голос 3

9 травня. Неділя самарянки, голос 4

16 травня. Неділя сліпородженого, голос 5

20 травня (четвер). Вознесення ГНІХ

23 травня. Неділя Святих Отців, голос 6

30 травня. Зшестя Святого Духа

Необ'язкові свята: св. Івана Богослова (8 травня), Понеділок Святого Духа (31 травня).

Богослуження: травень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

2. травня — Гай Прері 10
9. — Норт Стар 10; Ройс 3 попол.
16. — Ріно 10; Ройкрафт 3 попол.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

2. травня — Ст. Павль 8:30 р.; Ґлендон 10 рано, спільне свячене — Парастаси на гробах.
9. — Боннивил 10 рано, спільне свячене
16. — Ст. Павль 10 рано, спільне свячене — Парастаси на гробах

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

2. травня — Радвей, гроби; Елдорена — гроби 5:00 год. попол.
9. травня — Восетна (гроби).
16. — св. Параскевії (гроби).

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

2. травня — Едсон 9:30 нагода до сповіди; 10:30 св. Літургія. Парастаси на цвинтарі.
9. — Вайлдвуд 10:00. По відправі парастаси на цвинтарі.
16. — Черчіл 9:30. По відправі парастаси на цвинтарі; Ронфорт Брідж год. 12:00 св. Літургія і парастаси.

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

2 травня — Голден — год. 8:30, Дейзленд — год. 10:30, спільне свячене і Парастаси.
9. Голден — год. 8:30, Коперник — год. 10:30.
16. Голден — год. 8:30, Голден — фарми год. 10:30, спільне свячене і Парастаси.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

2. травня — Росінгтон 10
2. травня — Росінгтон 10;
9. Атабаска — 10; Бойл 12:30.
16. Річмонд Парк — 10; Проспериті 1 п.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

2. травня — Ту Гилс, — год. 10,
9. Ту Гилс, — год. 9; Новий Київ, — год. 10:30 (Парастаси на гробах)
16. Ту Гилс, — год. 9; Плейн Лейк, — год 10:30 (Парастаси на гробах)

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

2 травня — Мирнам 10; Парастаси: Богдан 1:00; Успення 2:30
9. — Файделиті 10:30 (празник) Парастаси.
16. — Мирнам 10

о. М. Мартинюв
12204 - 113 Ave., Edmonton

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

2. травня — Редвотер год. 10
9. травня — Редвотер г. 9, Федора 10:30
16. — Редвотер г. 9; Вог — год. 10:30.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

2. травня — Вилна, 1 год попол. Парастаси на цвинтарі
9 — Спедден - День матері
16. — Стрий, по Сл. Бож. парафіяльний обід, потім Парастаси

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

2. травня — Левой 10 рано (парастаси)
9. Ренфурлі 10 рано (Парастаси)
16. Менвіл — 10 рано

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent

2. травня — Дервент — св. Юрія 10:00
9. Дервент — 8:30; Елк Пойнт 10:30
Поминки 2, св. Юрія 3 год.; 9 Елк Пойнт по Сл. Бож. і Медов 3 год.

САСКАЧЕВАН

2. травня — Норт Батлефорд
9. — Радісон
16. — Норт Батлефорд

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

У місяці травні, кожного понеділка, середи і п'ятниці. Молебень до Преч. Діви, в Норт Батлефорд о год. 7:30.

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306

2. травня — Волверін 9; Бруно 11; Кадворт 4 попол.
9. — Гамболдт 9; Кадворт 11; 2 попол. парастаси на цвинтарі
16. — Кадворт 9; Гамболдт 11; 2 попол. парастаси на цвинтарі

Травневі молебні о год. 8:00 вечора: середа і субота — Кадворт; четвер — Гамболдт; п'ятниця — Бруно.

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10

2. травня — Ланівці
9. — Алвена-місто (на гробах)
16. — Алвена-фарми (на гробах)

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

2. травня — Вакав — 10:00 год. Ст. Джк. 11:30
9. травня — Вакав — 9 год. рано; Борщів 11:00.
16. — Вакав — 10:00 рано.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

2. травня — Вікторія 10 рано; по Сл. Божі спільне свячене.
9. — Вікторія 10 рано; Шемейнус 10:30 рано
16. — Порт Алберні 10:30 рано

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й єдинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

„ТЕПЕР МИ ГОТОВІ ПІТИ ЩЕ ДАЛІ"

На українському зібранні в Едмонтоні минулого тижня провінційний прем'єр Гаррі Стром говорив про «нову політику в ділянці культури» в Алберті, заявивши: «Тепер ми готові піти ще далі». Як далеко підемо? Це залежатиме насамперед від п. Строма та його уряду, а не менш і від людей, до яких він говорив, наскільки вони бажатимуть і вмітимуть поправити становище.

Прем'єр Стром сказав, що він підтримує концепцію багатокультурної Канади, бажає конституційного забезпечення для мов і культурних спадщин менших етнічних груп, а в провінції Алберти плянує зробити деякі корисні зміни:

— До закону про школи («Скул акт») вже внесено поправки й доповнення. Якщо законопроект ч. 95 буде ухвалений провінційною леґіслятурою, то в школах українська мова матиме однакові права з французькою мовою. Шкільна рада могтиме впровадити навчання української мови вже в першій клясі.

— Уряд дасть гроші на підготову шкільних текстів, фільмів та інших матеріялів.

— Треба дбати не тільки про навчання мови. Мовою французькою, українською, німецькою можна в школах навчати різних предметів: історії, географії, математики, щоб таким чином дати учням знання даного предмету і мови. Провінційний уряд дасть гроші на потрібні підручники.

— В котромусь з університетів Алберти — в одному чи й більше — повинен діяти Центр студій етнічних груп. Уряд «міг би дати на це гроші».

— Провінційне міністерство культури найближчим часом скличе конференцію для обговорення конкретних пропозицій. Для здійснювання «нової культурної політики» буде створена окрема комісія.

Українські слухачі, як легко догадатись, привітали промову Г. Строма дуже тепло, деякі — захоплено. Сподіваємось, що ніхто не приняв її як передвиборчого „дарунку". Вибори незабаром будуть, і прем'єр Стром не був би політиком, якби про це не пам'ятав. Але про дарунок дарма говорити. На культурні потреби французьких канадців поза Квебеком федеральний уряд давав і дає багато грошей; іншим групам у цілій Канаді дістається тільки одна тисячна в порівнянні з позаквебекськими французами. Від справедливого суспільства, яке проповідує П'єр Трюдо, ми ще дуже далеко. Не знаємо, скільки кому призначає провінційний уряд Алберти. Добре, що прем'єр Стром тепер вирішив бути трохи щедріший для культурних потреб українців.

Прем'єрові Алберти недавно подали меморандум, що його випрацював Клюб українських професіоналістів і підприємців Едмонтону. Домагання, висловлені в тому документі, підтримали обидва українські владики — католицький і православний, а також едмонтонський відділ КУК. Прем'єр Стром назвав поданий йому меморандум «важливим документом». Його приємно вразив одностайний виступ провідників української громади.

Такої одностайности треба серед нашого численного вчительства, серед молодого покоління, серед усієї громади. Проповідуючи «багатокультурність» іншим, мусимо в неї ввірувати й самі, мусимо на ділі засвідчувати наше переконання. Тоді могтимемо рушити з місця, а може, й піти вперед. Не одна добра нагода в нас уже була. Ось ще одна підходить просто в руки.

НЕПОМІЧЕНА ІНФОРМАЦІЯ ХРУЩОВА

На Криму до 1945 року була автономна кримська (татарська) республіка. 30 червня 1945 Сталін скасував республіку, зробив з неї область і прилучив до російської республіки. Після смерти Сталіна, 19 лютого 1954 року Кримську область «подарували» українській республіці.

Чому і як відбулася ця зміна? Дещо каже про це Хрущов у недавно виданій книжці спогадів. Злочинний Берія, каже Хрущов, після смерти Сталіна обернувся у великого оборонця неросійських республік, протестував проти того, що в Україні першим секретарем ЦК партії не є українець. Тоді з Києва забрали Л. Мельникова і призначили Ол. Кириченка. Така зміна, запевняє Хрущов, була згідна з «партійною лінією», проте він згадує виразно (стор. 330) про те, що він мав розмову з Маленковим про «антипартійні інтриги» Берії.

Кримську область 1954 року кремлівські керівники подарували українській республіці, щоб засвідчити, що вони нібито не потурають російському шовінізмові.

А ще цікавіша попередня історія, історія останніх років Сталіна. Як тільки советська армія взяла Крим, Сталін казав вивозити звідти татарів. Це була кара за «зраду», себто за деякі прояви прихильности деяких татарів до німецької окупаційної влади. Коли з Криму викидали татарів, у деяких впливових советських жидів зродився плян жидівської автономної республіки на Криму. Час, здавалося, був дуже пригожий. При Совінформбюрі (Советське інформаційне бюро) створено окремий Жидівський антифашистський комітет, який збирав матеріяли про німецькі злочини. На такі статті був великий попит передусім в американській пресі. Членами Жидівського антифашистського комітету були люди «на високих постах», каже Хрущов (стор. 259). Головою комітету був Лозовський, партієць високої ранґи. Членом комітету була Жемчужіна, жінка Молотова.

Одного дня Сталін одержав формальний документ у справі створення жидівської автономної республіки на Криму, яка мала бути нагородою за жидівські страждання. Сталін добачив у цьому підступ американських сіоністів, які нібито хочуть мати свою базу на Криму. Лозовський був арештований і розстріляний. Пропав головний актор жидівського театру Міхоелс. Арештували тоді багатьох жидів, теж дружину Молотова. В цій атмосфері Сталін потім «викрив» зовсім фантастичну змову жидівських лікарів.

Чи й наскільки ця інформація Хрущова заслуговує на довір'я? Про книжку «Хрущов пригадує» советознавці сперечаються ще й досі. Хрущов, звісно, міг напи-

(закінчення в 3-тій колонці)

НАША ЦЕРКВА В ПОЛЬЩІ

ДОМАГАЮТЬСЯ ВИЗНАННЯ ПРАВНОГО СТАТУСУ

(УПБ, Рим) — У Польщі є бл. пів мільйона вірних нашої Церкви, що офіційно називають себе греко-католиками. Їхнє релігійне становище дуже незавидне, бо переслідує їх державна адміністрація і шиканує польське латинське духовенство.

Хоч кардинал Вишинський часом брав наше духовенство в оборону, то на його доручення не зважає місцеве духовенство. Навіть перемиський єпископ Токарчук провадить власну „політику" на церковному відтинку.

Найбільші труднощі мають наші душпастирі в признанні церков на богослуження. Як дістануть церкву, то призначеться їм на богослуження дуже короткий час, і то в годинах дня, коли вірні практично не можуть до церкви прийти. Не бракує шикан теж господарського характеру, приміром забирання пожертв, зібраних під час богослуження.

Українські священики в Польщі, за посередництвом секретаріяту польського єпископату, подали урядові заяву про визнання нашій Церкві правного статусу, яким користуються в Польщі всі інші віровизнання і яких свобода гарантована конституцією. У документі є теж протест проти змушування греко-католиків переходити на православ'я.

З розповідей туристів-українців, що відвідують Польщу, можна відтворити картину становища нашої Церкви, офіційно Греко-католицької Церкви.

ДУШПАСТИРСТВО. В Польщі кілька десятків душпастирів, між ними й колишніх крилошан. Це здебільша люди старші, і саме вони, ті старші віком душпастирі, найбільше рухливі й віддані справам нашої Церкви. Доводиться їм боротися не тільки з матеріяльними труднощами, а й неприхильним ставленням, а то й ворожістю, латинського клиру. Латинська ієрархія скарг нашого духовенства вислухує неуважно, а на зголошені кривди реагує дуже кволо, якщо не залишається взагалі байдужою.

Є цілком очевидним, що всі раді б позбутися немилої їм справи — чеканням, аж час її розв'яже. Перемиський єпископ Токарчук ставиться до справ нашої Церкви вороже, бо інакше трудно пояснити, чому й далі відмовляється призначити українцям одну церкву в Перемишлі чи околиці.

Низове польське духовенство неприхильно ставиться до нашої Церкви, стосуючи, де може, малі, але болючі шикани, як обмеження нашого богослуження враз зі сповіддю до 40 хвилин, викидання наших духовників зі сповідальниць, гашення світла, конфіската грошевих збірок у церкві.

За деякі вибрики були догани від деканів чи навіть самого кардинала Вишинського, але це залишається звичайно без відголосу.

Ціла ситуація комплікується ще й тим, що справи Української католицької Церкви належать до ресорту для некатолицьких (!) віровизнань, старання за передання компетенцій до католицького ресорту міністерства не увінчалася дотепер успіхом.

При цій нагоді слід згадати деякі подробиці, які тепер виходять наверх. Вже на місяць перед насильною ліквідацією перемиської капітули, яка закінчилася вивезенням до СССР обох владик, ряду крилошан та інших священиків, кармеліти зі Львова вистаралися про приділення їм катедри й капітульного будинку. Майно, ризи, церковне устаткування розграблено. Правда, не кидали костей за ці ризи, але частинно перероблено їх на латинські ризи на місці, а частину продано у Західній Польщі.

ЦЕРКВИ. Українці на території теперішньої Польщі не мають ні одної церкви до виключно власного розпорядження, хоч на терені своїх трьох єпархій, теж у Кракові й Варшаві, мали їх сотні.

Є церкви, які стоять пусткою, але урядові чинники відмовляються віддати їх українцям, навіть коли хочуть зробити ремонт власним коштом. Зокрема робляться старання за церкви в Перемишлі, Ярославі, Любачеві, Сяноку й Кракові.

В Перемишлі українці хочуть дістати доступ до катедри з уваги на її комунікаційно корисне положення. Цьому опираються поляки, боячися „ревіндикаційних" претенсій українців. Є ще одна церква у Вовчому, закрита, й церква оо. василіян на Засянні, перероблена на державний архів. Ремонт церкви на Засянні був би дуже коштовний, бо вона вже перероблена в магазиновому стилі, поділена на поверхи.

Церкву в Сяноку віддали православним, і там немає жодних виглядів на будьякий успіх.

Як бачимо, спроби українського душпастирства концентруються на давнє українсько-польське пограниччя, бо там залишилося найбільше українців-автохтонів.

ВІРНІ. Українців-католиків у Польщі є бл. 500,000. Біда в тому, що тільки на давніх землях вони тримаються свого, що видно хоч би з участи в богослуженнях. Не раз доводиться нашим вірним їхати здалека, бо й тут вони не творять уже більших скупчень. Але на своїх землях вони держаться, в церкві (костьолі) співають хором, діти ходять на науку релігії, не зважаючи на перешкоди і поліційно-адміністративні переслідування.

Ось один приклад. У Перемишлі призначено на українські богослуження військовий костьол. Капелян робить усе можливе, щоб утруднити українські відправи. Перед латинською відправою вимагає півгодинної перерви, мовляв, як поляки побачать у його костьолі українців, повтікають і підуть до іншого костьола. Головну ролю грає там сестра-захристіянка, що всюди вештається, пильнує найменших запізнень, висміває наш обряд, не допускає наших душпастирів до престола й сповідальниці. А все ж не раз на наші богослуження приходить 300 людей, навіть з дальших околиць.

Треба теж згадати й сумні явища. В селі Лежахові греко-католики перейшли до Свідків Єгови, може, щоб не стати латинниками або примусовими православними, «об'єднаними» з Москвою.

В деяких селах наша діяспора зникає в латинському оточенні. Найгірше виглядає справа на західних і північних землях Польщі. Там наші люди релігійно й національно зникають у польській масі.

ЯКЕ ЗАВДАННЯ КАТОЛ. ПРЕСИ?

Чим повинна бути католицька преса: більш чи менш офіційним органом? органом боротьби? трибуною католицької думки? дзеркалом поглядів і настроїв у Церкві?

На думку директора Ватиканського пресового бюра Ф. Алессандріні, католицька преса повинна бути не чимсь одним з вищеподаного, а всім, «бо вона має відбивати життя Церкви і взаємини між Церквою і світом, як теж бажання й питання, хай і не висловлені, християн та інших, яких увага звернена на неї».

Ватиканський гість мав у Мюнхені доповідь на зібранні Баварської католицької академії.

Головне завдання католицької газети, — сказав Ф. Алессандріні, — «інформувати читача в християнському дусі, себто з найбільшою об'єктивністю, чесністю й любов'ю, і то справжньою любов'ю до всіх».

ІНФОРМАЦІЯ ХРУЩОВА

(закінчення ред. статті)

сати такі спогади. Але як і — головне — чому його спогади опинилися на Заході? На щастя, для інформації у справі Криму є ще одне підтвердження. Англійський публіцист Е. Кренкшо, який не сумнівається в автентичності опублікованих спогадів Хрущова, каже, що в 1956 році делеґати канадської комуністичної партії чули від самого Хрущова про плян жидівської республіки на Криму.

На книжку Хрущова написано багато рецензій. Деякі журнали багато чого передруковували. Цікаво, що плян жидівської автономної республіки чомусь нікого не цікавить.

14 ДНІВ В УКРАЇНІ

ВЕРТАЮСЯ З БОЙКІВЩИНИ ДО РІДНОЇ ХАТИ

о. Михайло ШЕВЧУК

Як швидко час минає! От недавно я приїхав, а вже треба рахувати, скільки днів ще залишається мені.

Колись у давні шкілярські дні мав я професора математики. Раз запитав: хто з вас скаже добру дефініцію часу? Всі ми звісили голови, а він каже вчено, по-церковнослов'янському: час — то «невловимоє лапаніє». Всі ми розсміялися голосно.

Згадав я тепер „невловимоє лапаніє". Згадав без сміху, навіть зі смутком. Дуже тяжко було прощатися мені з Бойківщиною. Нехай Богові буде дяка, що дав мені хоч трохи там побути.

Після доброго сніданку в баби, рушаємо в дорогу. Прощання, фотографія, зворушення... Який гарний ранок у цих горах! Спинилися вперше в Турці. До 1963 року це було районове місто. Тепер Старий Самбір. У Турці живе 5-6 тисяч людей. Є тут цегельня, машинотракторна ремонтна майстерня, є середня школа, інтернат. Трохи приглядаюся Турці. На вулиці робітники, майже самі жінки, мішають лопатами пісок зі смолою й викидають на вантажне авто. Це „передова" країна світу! Нівроку.

У Турці живуть советські прикордонники та інша московська знать. З крамниці долетів до мене голос якоїсь бойкині, що лаяла москаля: „От скажу вам, що-сте нам принесли: нахальство і розводи!" Звідки вона навчилася слова „нахальство"? Мабуть, від нової знаті. Спокійні ті бойкині, але відваги їм не бракує.

Ідемо далі. Бачимо великі вантажні авта з рурами. Це газопроводи. „Господарюють" москалики, продають сусідам добро з України.

За Туркою — село Вовче, далі Жукотин, що було переназване на Середу. Там у 1939 року селяни посадили поліцая до кучі, разом зі свинею. За це поляки, втікаючи до Румунії, спалили все село до тла, а людей повбивали.

Лімна, Хащів... Небагато тут змін бачу. Автобуси, прикордонна сторожа, колгоспи — це нові зміни. Люди куди більше тепер їздять, як колись. Населення змішується, регіоналізми щезають.

Приїхали ми до села Х. десь після 12-ої години. Я оглянув церкву. Потім хочу відвідати священика. Це мій колишній сусід. Він удівець. Жінка померла, дві дочки живуть у С. Він самотній. З хати, що при церкві, його виселили. Живе в молодого господаря — сусіда. Там має одну кімнату. Входжу і вітаю його. Не пізнає мене. Змішав мене з якимось Савчуком.

Нарешті пригадав. Видно, що я дуже змінився. Він — не дуже. Більш похилений. Не здається мені прибитим, але не бачу радости.

Він колись здавався мені аскетом і праведником. Якоїсь неправди від нього я не почув і тепер. Година розмови минула швидко, але по правді ми один одному, здається, не сказали нічого.

Хочу вірити, що мої відвідини не принесли йому ніякого клопоту. Нарешті я просив його стати зі мною до фотографії. Ні, вибачте, сказав він. Не подав ніякого вияснення. Здогадуюся сам. Такі обставини. А все ж прикро, що з найближчими колись людьми тепер не знаходжу спільної мови.

Обідали ми в дорозі в наших рідних. Ще й нам на дорогу дали харчів. У хаті мати з дочкою. Син, вуглекоп, працює далеко. Час від часу приїздить додому. Мріють про авто. Чи не міг би я допомогти? Трохи завелике довір'я мають до моїх фінансових спромог.

Ідемо далі. Зустрічаємо автобуси. Знов якась прикордонна сторожа. У Розлучі ще раз спинилися біля джерела мінеральної води. Чи знаєте, що цю воду я віз аж до Канади?

А ось Кобло. Це село — моя третя парафія. Гай-гай, 1938 року я конкурсовий іспит робив і мав надію тут бути довго. Любив я цю місцевість і людей. Війна викинула мене звідси. Після мене прийшов сюди священик, мій друг. Був тут до 1968 року, коли помер. Дві різні долі. Чи моя щасливіша, чи, може, його?

Перебудовують тут дорогу. Ідемо поволі. От нарешті Кобло. Річка ділить село надвоє. Є нові муровані хати. Вигляд села досить змінився. Зустрічаємо двох жінок. Одна з них — дочка колишнього війта. Нарікає на недугу: в неї спухлі ноги. Хто живе в селі? Колишній війт ще живе, але не тут. Мав клопоти, був у тюрмі. Судили його за якусь нездачу збіжжя. Священик умер. Учитель умер. Дяк К. — теж небіжчик. Я ще пригадав Д. Це колишній візник. Той ще живе. А де він? Пасе десь у полі корову.

Просить нас жінка до хати. Дякуємо, але не хочемо завдавати їй клопоту. До того ж перед нами ще довга дорога.

Ідемо під церкву. Тут, і в церкві, і на колишнім приходстві, господарює Червоний клюб. Церкву з-за високих дерев ледве видно. В цьому „саду" більш лісових дерев, між овочевих! Будинки приходства зникли. Минуле життя цього села щезло, теперішнє в новій формі поплутане. Як тут вгадувати майбутнє?

Ще раз кидаю оком на сільську кручу, дякую жінкам за інформацію і прощаюся з ними.

Два „Москвичі", виїхавши зі Старого Самбора, мали ждати у Новому Самборі, поки я третім „Москвичем" їздив до села К. До Нового Самбора ми приїхали, коли вже смеркалося. Наших рідних не знайшли. Довго шукали і не знайшли. Різні думки в голову приходили.

Колись бував я в Новому Самборі. Давню й цікаву історію має це місто. До 14 сторіччя Новий Самбір звався Погонич. Після знищення Старого Самбора татарами почав зростати Новий Самбір. За переписом населення 1959 року це місто має 24.5 тисяч населення. Є тут фабрики, п'ять середніх шкіл, є технікуми. Варто ближче оглянути, та не було часу.

Гарне це місто: Дністер, вийшовши з гір, тут розливається широко. А в лозах — багато птахів. Є теж незрівняні співаки-соловейки.

Пригода там сталася в дорозі перед Любінем. В нашім авті колесо вийшло з ладу, але водій швидко дав собі раду. Мали ми теж розмову з поліцією: питали, звідки й куди ідемо.

До рідної хати приїхали аж о першій годині. За годину приїхало ще одне авто, а водій третього авта поїхав до лікарні. З ним я вже не зустрівся.

КИЯНИН ЗАЛИШАЄТЬСЯ В ГОЛЛЯНДІЇ

24-річний українець з Києва Євген Демченко, що був членом советської делегації, яка побувала в Чіле та Перу, зголосився до поліції в голляндянській столиці Газі й попросив дозволу залишитися в Голляндії. Демченко був членом молодечої комуністичної організації — комсомолу й був пропаґандистом. Його постанова залишитися в Голляндії є наслідком розчарування советським комунізмом, який не може розв'язати життєвих проблем у СССР. Демченко дістав дозвіл на тимчасове перебування у Голляндії.

• **Федеральний міністр** державних прибутків Е. Бенсон заповів, що новий податковий закон буде переданий парляментові до ухвалення в травні ц. р.

ЕДМОНТОН – ТОРОНТО – КИЇВ

Прямий політ в Україну

люксусовим чартерованим літаком

ТІЛЬКИ 685.00 ДОЛ. З ТОРОНТА. В обі сторони.

ЦІНА ВКЛЮЧАЄ: ПЕРЕВІЗ 66 ФУНТІВ БАГАЖУ, ХАРЧІ, НАПИТКИ, ГОТЕЛІ, ТА ЕКСКУРСІЇ З КИЄВА ДО:

Львова, Тернополя, Чернівців, Сочі, Одеси і Рівного

ВИБИРАЙТЕ СОБІ ДО ВПОДОБИ ДАТУ ВІД'ЇЗДУ

серпень: 4 го, 17-го і 22-го

За ширшими і докладними інформаціями звертайтеся в Едмонтоні до нашого представника

Івана ВОРОБЕЦЬ-КАРПАТСЬКОГО

VICTORIA REAL ESTATE LTD.

10824 - 97 Street, Edmonton, Alberta

Bus.: 422-0770 — PHONES — Res.: 439-6589

Перше українське туристичне бюро в Канаді

„БЛЮР"

МАРКІЯНА КОГУТА

BLOOR TRAVEL AGENCY

1190 Bloor St., West., Toronto, Ontario

Telephone: 535-2135/6

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

клопоту. Зрештою в 1966 р. ми готель продали й я позбувся і готелю і всіх готелевих клопотів і більше не хочу ані сам купувати готеля, ані йти з кимось у спілку.

Так то я сам переконався, як то легко мати клопіт, як маєте недоброго спільника.

Мій кол. спільник з готелю п. Полегойкий вернувся назад до своєї агенції, купив собі в Дейзленд гарний дім, є публічним нотарем („нотари паблік") й тішиться загальною пошаною серед усіх, що його знають.

Другий мій спільник В. В., який робив мені клопіт, за якийсь час важко захворів на нерви, відтак підлікувався й тепер доживає спокійно свого віку.

А історія нашого готелю на тому не закінчилася.

Наш готель купив Н. Микитів, людина середнього віку, що мав передтим готель у Рочестер. Він провадив готель дуже гарно. Але одного разу до нього приїхав його син мотоциклем. Батько, хотів спробувати, як їде мотоцикль. Сів і почав їхати, але не знав добре механізму, мотоцикль розігнався й вдарив у цементовий поріг на краю дороги. Микитова викинуло п'ять стіп у гору й він помер. Ми його поховали в Едмонтоні.

Тоді перебрала управу його дружина, яка була дуже зручна й дуже зарадна. Вона так гарно вела готель, що навіть Рада для контролі продажу алькогольних напитків дала їй признання. Зокрема вона вміла говорити з підпитими. Коли бачила, що дехто вже вихилив поза мірку, підходила до нього, клала йому руку на плече й викликала його надвір. Ніхто з підпитих не важився її не послухати. А вона випровадить його на двір й лишить. Він троха походить, потверезиться і або їде домів, або вертається назад до готелю, але вже не свариться, бо йому троха пиво вишуміло з голови.

Як довго вона провадила готель, то в готелі ніколи не було ні великої сварки, ні бійки, як то часто трапляється по готелях. Але готель був властністю цілої родини й, як прийшлося ділити спадок по покійному Миколі, родина готель продала. Я написав історію про паню Микитів тому, щоб скласти признання нашим жінкам, які вміли навіть вести готель, як було потрібно й з того вив'язувалися добре.

УВАГА!

НАГОДА ВИГРАТИ ДВА КВИТКИ

на переліт до ГАВАЇ!

Відділ БУК Пресвятої Евхаристії в Півн. Едмонтоні

влаштовує

БАЛЬ З НАГОДИ

„Дня матері"

в п'ятницю, 7 травня, 1971

в готелі ЗЕНДС МОТОР
при 12340 Форт Ровд в Едмонтоні

До танцю пригравати́ме
оркестра В. Чорновола „ЕХО"

Квитки можна набути скорше:
в членів БУК Пресв. Евхаристії і "У Вістей".

Яке наше ставлення до нашої молоді?

ДУМКИ З НАГОДИ ВЕЛИКОДНЯ

Оля ВАСАРАБ

(Із слова на відкритті перед-великоднього базару у парафії св. Юрія-Побідоносця в Едмонтоні)

* * *

Великодні Свята мають багато прекрасних наших традицій та церковних обрядів, якими ми всі пишаємося й які докладно зберігаємо. Деякі з них сягають сивої давнини нашої історії, тобто ще поганських часів. Наші предки, прийнявши християнську віру, не відреклися своїх старовинних звичаїв та вірувань, але зв'язали їх із християнською вірою й так постали наші питомі українські, схристіянізовані звичаї та обряди.

А тих Великодних звичаїв та обрядів у нашому народі пребагато. Найбільш поширеним Великодним звичаєм є писання писанок. В поганських часах писанки символізували прихід весни, відродження природи й сповнення надій на добре здоров'я та добробут. Археологічні досліди в Україні доказують, що писанки існували на Україні вже кілька тисяч років перед приходом християнства на Україну. Із приходом християнства писанки стали символом Воскресення.

Та, окрім, матеріяльного та обрядового чи звичаєвого приготування, конечне є теж й духове приготування до Великодня. Бо Великдень то не лиш смачна їжа, новий одяг, весела розмова, але це також час іспиту нашої совісти. Зокрема в часі Великодня ми повинні приглянутися нашому минулому й робити постанови на майбутнє. Велику частину нашого життя займає виховання нашої молоді, а передусім наша журба та старання вщіпити в наших дітей українського духа та любови до нашої мови, нашої історії та наших традицій. Тому, що я цікавлюся справами молоді, хочу коротко перевірити наш підхід до молоді та поглянути, який вплив ми маємо на нашу молодь.

НАШ ПРИКЛАД

Перевірмо, чи ми даємо дійсно приклад християнського життя нашій молоді, чи лише говоримо про те поверховно. Прим.: ми посилаємо раз у тиждень дітей до церкви та до рідної школи й думаємо, що ми тим уже сповнили наш батьківський обов'язок. Притому ми забуваємо, що релігійне виховання не обмежується лиш до самої церкви. Релігія є життєвою справою й тому, як християни, повинні жити по християнськи в кожній хвилині нашого життя. Як часто ми говоримо без пошани, а може навіть зневажливо, про нашу Церкву, наших священиків, чи наші церковні організації перед нашими дітьми. А діти слухають те дуже уважно й собі то запам'ятують. Чи, після того, в них може бути пошана, любов та прив'язання до тої рідної Церкви?

Таке саме наставлення може бути супроти наших спів-парафіян, що з відданням працюють в парафії, чи парафіяльних організаціях. Як часто ми згадуємо їх із пошаною та вдячністю? Як часто ми говоримо з пошаною та вдячністю про наших піонерів, наших батьків та загалом старших людей?

Зате, як часто ми хвалимо себе, часом може й перехвалюємо за речі, за які нам не належиться похвала, або не така велика, як ми самі собі її складаємо? Пошану в людей здобувається совісною й солідною працею. За солідну працю здобуваємо ми пошану та признання і в наших дітей.

НАШЕ РОЗБИТТЯ

Наслідком критикування других та прославлювання себе ми доводимо до розбиття та творення нових груп, чи організацій, які часто мають таку саму програму діяльности. Й тут ми часом можемо дійти до того стану, до якого дійшли французи в Квебеку, які розбилися на багато груп, що мали подібні, або такі самі завдання та ідеї, але не мали єдности. Й через те їхні зусилля не приносили тих успіхів, які могли б принести, якщо б усі групи були діяли об'єднано. Нас є далеко менше, як французів й ми не можемо дозволити собі на вічні роз'єднання, якщо хочемо мати успіхи в нашій діяльности. Очевидно, що наше роз'єднання теж ділає від'ємно на молодь, яка того не хоче розуміти й часто через те втікає від українських організацій. А теперішній час вимагає від нас єдности й то на всіх ділянках. Наша єдність та співпраця притягне нам нашу молодь та заохотить її до продовжування нашої діяльности тут у Канаді.

Очевидно, що хтось може сказати, що такі прояви є і в інших національних, або, як тут кажуть, етнічних груп. Певно, що є. Мають їх навіть англійці, що є виробленою політичною нацією. Але то не значить, що ми маємо їх у тому якраз наслідувати. Зрештою англійці, хоч мають між собою розходження, то вони того не показують. А в нас наші розходження таки дуже видно. Й якраз то зроджує комплекс менше-вартности й відпихає наших дітей від наших організацій та від праці в нашій спільноті. Старaймося нашим дітям показувати те, що нас усіх лучить і єднає, а не те, що нас роз'єднує, тоді вони матимуть більше пошани до свого рідного, як мають тепер.

ЯКА РОЗВ'ЯЗКА?

Ми рівнож повинні говорити з пошаною про наших великих та заслужених людей та про їхні осяги, бо то підносить в дітей їхне національне самопочуття й гордість, що вони членами народу, з якого такі великі й заслужені люде вийшли. Думаю, що всі погодяться на ті речі, що я сказала передше. Якщо так, то тепер треба шукати розв'язки на заторкнені проблеми. Передусім нам треба з нашими дітьми говорити, але не лише розказувати їм. Але запитатися їх, які їхні проблеми, задуми на майбутнє, яке їхнє наставлення до різних наших проблем та яка була б їх розв'язка. Тоді ми поволі здобудемо довіря наших дітей і знайдемо в них зрозуміння для різних наших починів й задумів. Тоді вони вможуть стати переємниками нашої діяльности й її гідно продовжувати.

Дуже важною справою є створення спільного осередку для нашої молоді, де та молодь могла би зустрічатися, обмінюватися думками та влаштовувати спільні культурні та спортові імпрези, переводити дискусії та вчитися співпрацювати разом. Якщо ми не здобудемося на створення спільного нашого осередку для нашої молоді, то вона розбредеться по чужих осередках й там пропаде. Тоді вся наша праця піде на марне.

Ці речі дуже важні зокрема тепер, де майже в кожній родині є проблеми чи конфлікти із молоддю. Очевидно, батьків цікавлять у першу чергу конфлікти суто родинного характеру, тобто діти залишають, школу, батьківський дім та йдуть своїми шляхами. На те складаються різні причини. Але часто є дві причини, які виникають із вини батьків. Деколи родичі ігнорують проблеми дітей, думаючи, що ці проблеми зникнуть, або самі розв'яжуться, або родичі не можуть знайти спільної мови з дітьми. І в одному й другому випадку розходження між батьками та дітьми можуть закінчитися трагічно. Тому батькам треба конче старатися зрозуміти дітей і, разом з ними, розв'язувати їхні проблеми. Ця справа важна в родинному крузі.

Але кожний із нас повинен дбати про те, щоб нашу молодь зацікавити й нашими релігійними, громадськими та національними справами й включити їх в працю наших організацій, де вони би працювали на суспільно - громадському, національному полі й стали гідними переємниками та носіями ідей та задумів, що їх принесли наші піонери з рідного краю й перещіпили тут на канадський грунт. Тоді вдержаться й дальше наші гарні традиції та звичаї, тоді ще багато поколінь українських поселенців у Канаді святкуватиме Великдень з задержанням чудових українських звичаїв та традицій й згадуватиме з гордістю своїх предків, що ті звичаї й традиції принесли до Канади й тут защіпили, даючи тим самим й великий культурний вклад в скарбницю спільної канадської культури.

—o—

• **Совєтська газета „Правда" надрукувала статтю, в якій турбується, що ЗДА вмішуються забагато в справи Канади. „Правда" пише, що „якщо б зайшла потреба, ЗДА не завагалися би вжити сили проти Канади"...**

• **Грецький уряд звільнив 234 політичних в'язнів. І з 6,000 осіб, арештованих ще в 1967 р., як військо перебрало владу, в тюрмах та таборах сидить досі ще 400 осіб.**

• **СССР має на китайсько-совєтському кордоні бл. 32 дивізії вояків та понад 1,000 бойових літаків.**

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

МУНІЦИПАЛЬНІ УРЯДИ ТА НАСЕЛЕННЯ

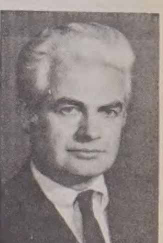

Айвор Дент, мейор

Муніципальний уряд, найбільш з усіх урядів, є найтісніше зв'язаний із щоденними справами більшости канадців. Через те він й повинен дістати потрібні засоби, щоб могти належно виконувати своє завдання.

Наша країна скоро зближається до тої стадії, коли 80% населення житиме в містах, а тим самим й до того, що уряд мусить турбуватися такими близькими для населення справами, як мешкання, всякого роду послуги громадського користування, дозвілля ітд. та мусить бути належно устаткований, щоб міг належно виконати своє завдання. Якщо уряд не буде належно устаткований, то перед містом стоїть загроза хаосу, або принаймение дуже бідний розвиток міста. Інакше й не може бути.

Мені здається, що муніципальні уряди зможуть належно виконувати свої завдання лише тоді, як будуть користати у відповідній формі з прибутків провінційного та федерального уряду. Говорячи про відповідну форму, я маю на думці, що муніципали повинні діставати постійно свою гарантовану частину із державних податків. Теперішня система виплати допомог („грентів"), з яких деякі дістається під певними умовинами, в такий чи інший спосіб, насправді себе не виправдує, бо вона стримує муніципали в їхньому будучому плянуванні й муніципали ніколи не знають, чи провінційний та федеральний уряд дадуть їм допомогу й у наступному році.

Дальше мені здається, що, при дискусії про зміну канадської конституції, повинно бути місце й на голос муніципалів.

Колись був час, що я заступав гадку, що муніципали повинні мати таке відношення до провінційного уряду, як провінційних урядів до федерального. Але, передумуючи справу дальше, я дійшов до висновку, що практично то було би важко перевести в життя, з уваги на те, що муніципалів є багато, й вони є різної величини, почи-наючи від великих метрополітальних округ до дуже маленьких містечок й важко було би вирішити, хто в їхньому імені мав би говорити. З уваги на те я гадаю, що найкраще буде, як муніципали говоритимуть через провінції, бо тоді їх голос буде найкраще чути. Коротко кажучи: муніципали повинні діставати постійно гарантовану частину державних прибутків із податків, щоб богли належно виконувати свої завдання. Вони повинні теж мати належний голос при модернізації канадської конституції.

Ці обі речі є властиво два різні боки тої самої монети. Канадські муніципали давно вже переросли себе: як ми говоримо про справи муніципального правління, ми не говоримо про того ради справи, як прим. справи парафіяльної криниці, але ми говоримо про правління, з яких багато турбується справами населення, що часто є більше, як те, що ним турбується правління провінції.

Прийшов час, щоб ті речі вже врешті зрозуміти і братися до їх розв'язки.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

• **В минулому році** зловлено понад 21,000 китів. З того американські рибалки зловили всього 109, решту зловили рибалки інших держав, а між тими найбільше совєтські та японські китолови.

• **СССР** зібрав минулого року 186 мільйонів тонн збіжжя. Таке сказав на недавньому комуністичному з'їзді в Москві Л. Брежнєв. Це на 19 мільйонів тонн більше, як в 1969 р.

• **В Південній Африці** появилася язва гусениць, які знищили збіжжя на просторі 100,000 квадратових миль. У деяких околицях гусениці поз'їдали навіть завіси на вікнах.

• **Перський уряд підписав** умову з канадською експортовою корпорацією на 100 мільйонів долярів кредиту, який призначений на закупно в Канаді електронічного устаткування та машин до будови доріг.

Найдогідніші переліти в Україну - то наша канадська лінія "СІ-ПІ-ЕР"

Чи вибираєтеся в відвідини до рідних в Україну, чи хочете їх спровадити на відвідини до Канади – все найкраще поладнає вам "СІ-ПІ-ЕР"

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки, як теж і квитки для вас самих, можна сплачувати догідними ратами. Наші літаки літають майже до всіх країн світу і ми скрізь маємо наших представників, що радо послужать вам допомогою та радою в часі подорожі.

Зверніться до вашого агента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

ПОВІДОМЛЕННЯ

про відкриття крамниці

Mid Alta DISTRIBUTORS LTD.

Wholesale Distributors for
FARM MACHINERY DEALERS
Retail Sales for

GARDENERS, RANCH, DAIRY & FARM SUPPLIES
В одному місці дістанете все, що вам потрбіне.
Tools, Tool Boxes, Welders, Grinders — Lawn & Garden Tractors & Equipment. Farm Supplies & Implements from Harrow Teeth, Nuts & Bolts to complete Farm Implements.

Parklane Trailers & Supplies

STOP & SHOP AT
***Mid Alta* DISTRIBUTORS LTD.**

DISTRIBUTORS & SALES
Ranch, Dairy & Farm Supplies
9735 - 63rd Avenue
Phone 435-2069 EDMONTON, Alta

ГРУПОВІ ПОЇЗДКИ В УКРАЇНУ - прямо з Едмонтону від $867

Astro Travel Service

10019 - 103 AVE.
TEL. 423-2351

CENTENNIAL BUILDING
EDMONTON, ALBERTA

Іван ДОРОСЕВИЧ
Байрон МЕТЕСОН

ПОДАЄМО СПИСОК МІСТ В УКРАЇНІ, ЯКІ МОЖНА ВІДВІДУВАТИ ВСІМ ПОДОРОЖУЮЧИМ ТУРИСТАМ ОКРЕМО

— Вінниця — Одеса — Ужгород — Донецьк —
— Полтава — Харків — Запоріжжя — Рівне —
— Херсон — Київ — Симферопіль — Львів —
— Чернівці — Тернопіль — Ялта —

ПОБУТ В УКРАЇНІ — 19 ДНІВ.

Черкаси, Канів, Кременчук можна відвідати пароплавом по Дніпрі, Севастопіль з Ялти по Чорному морю, але у тих містах немає можливостей для нічлігів.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ВІНЧАННЯ П-ВА НИКОЛИ Й КСЕНІ ФІЯЛКИ В ЕДМОНТОНІ

В п'ятницю, 19 лютого минуло п'ятдесять років з дня вінчання Николи й Ксені Фіялка, парафіян церкви св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні. З тої нагоди діти ювілятів приготовили їм гарне родинне свято. Розпочалося воно для ювілятів св. Літургією, яку в церкві св. Юрія того ж пам'ятного дня відслужив парох о. В. Тарнавський. І ювіляти і їхні діти та внуки приступили підчас Служби Божої до св. Тайн. В год. 6 вечора в тійже церкві був відслужений в намірениі щасливих ювілятів Молебень. Тоді то ювіляти приймили церковне благословлення на 50-річчя вінчання в асисті дружби п. С. Микитового та дружки Анни Кобильник, сестри ювілятки.

Никола і Ксеня Фіялка

По Молебні відбулось в парафіяльній залі св. Володимира ювілейне прийняття. Гості ювілейної гостини вщерть заповнили залю. При головному столі сиділи ювіляти враз із ближчою родиною. Господарем гостини був односельчанин ювілятів п. Б. Мазепа. Він і начеркнув життєвий шлях ювілятів.

Народився п. Никола Фіялка 12 травня 1898 р. в селі Денисові на українському Поділлі. 18 літнім юнаком вступає до австрійської армії та через 15 місяців перебуває на російському фронті. Чергових 7 місяців був ювілят інструктором військовим у кадрі, а опісля воює на італійському фронті. Розпад австро-угорської монархії застає його на відпустці дома. Тоді голоситься він в Тернополі до української армії і в ранзі десятника служить у крайовій обороні. З українською армією переходить усі страхіття війни.

19 лютого 1921 р. ювілят одружився з Ксенею Богач, своєю односельчанкою. Ювілятка народилася 19 грудня 1899 р. в родині Данила й Марії з роду Рибак Богач. Свої молоді літа провела вона в крузі родини батьків та чотирьох сестер. Час війни забрав був батька з дому, то й довелось ювілятці, як найстаршій удома, вести враз із мамою цілу господарку. То може й відбилось тепер на її здоровлю.

По одруженні Никола й Ксеня Фіялка завели своє господарство на хуторі біля Денисова. Молодий Никола з запалом береться і до громадсько-суспільної праці. 1927 р. його вибирають до громадської ради, в якій він працює безперервно аж до 1940 р. Цілий час активізується теж Никола Фіялка і в суспільній праці — у читальні „Просвіта", Т-ві „Рідна Школа" та в „Сільському Господарі" окремо в секторі пасічничої спілки. В роках 1929-1930 був касиром кооперативи „Народня торгівля", а в роках 1935-1940 касиром в Районовій молочарні в Денисові і керівником допомогового фонду. В рр. 1941-1944 був знову касиром Районової молочарні. Треба сказати, що ювілят належав у селі Денисів до передових громадян і тільки страхіття другої світової війни унеможливили дальшу працю для рідного села й народу.

Еміграція кинули п-во Фіялків до Німеччини, де вони перебувають у Байройті та Бамбергу. Тут вони щасливо злучуються зі своїм молодшим сином Богданом та 1948 р. імігрують в Канаду. Осівши в Едмонтоні, проживають тут щасливо аж посьогодні. Коли оснувалась 1955 р. парафія св. Юрія Побідоносця, вступають в її члени й активізуються в парафіяльному житті. Никола Фіялка сповняє через кілька років функцію касира в церковному комітеті, а також займає пост в контрольній комісії того ж комітету. Пані Ксеня є членкинею Марійської дружини та була членом її управи. Сьогодні вони обоє вже на пенсії, але ще дальше цікавляться і національним і громадським життям. Вітаючи ювілятів, господар гостини п. Б. Мазепа побажав їм проживати щасливо в крузі дітей та внуків.

В імені чотирьох сестер п-і Ксені вітала ювілятів дружка сестра Анна, згадуючи батьків, родину, рідний Денисів та всіх приятелів, розкинених по широкому світі. В імені приятелів — односельчан вітав ювілятів дружба п. С. Микитів, бажаючи їм здоровля та Божого благословення в дальшому житті.

О. В. Тарнавський — парох ювілятів в своєму привіті переніс усіх приявних уявою в Україну, де жили і свою молодість провели п-во Фіялка. Начеркуючи образ багатої української осені, о. парох сказав, що п-во Фіялка своїм золотим ювілеєм вінчання нагадують цю чудову і багату пору української землі. Свій ювілей вони святкують в крузі дітей і внуків, овочів свого життя. А овочі ці є похвалою для ювілятів. Хоч далеко поза Україною виховані, а внуки вже тут на поселенні народжені, всі вони є щирими і свідомими українцями, добрими парафіянами церкви св. Юрія Побідоносця, в громадському житті, зокрема в організаціях Визвольного фронту. Багата осінь подружого життя п-ва Николи й Ксені Фіялки є для них найкращою нагородою від Господа Бога за їхнє трудолюбиве і віддане рідній Церкві й народові життя. Окремо о. парох вітав п. Н. Фіялку як взірцевого парафіянина, що все з пошаною відносився до свого пароха та був помічний в парафіяльній праці.

Син Богдан вітав батьків не тільки від себе, але і від свого брата Мирослава, що хотів би бути на цій гостині та обставини на це не дозволяють. Він дякував батькам від себе і брата за виховання та батьківську опіку та бажав діждати щастя побачити свого найстаршого сина та його родину. Щиросердечно вітала батьків і синова Соня, дякуючи їм за добре і тепле серце, якого зазнала в них. Ювілятів дідунів вітали всі внуки, діти П-ва Богдана і Соні Фіялків: Леся, Христя, Богдан і найменший Орест. Прегарною українською мовою говорили всі вони, запевнюючи дідунів, що ніколи в житті не зійдуть з дороги, яку то своїм чесним і трудолюбивим та відданим рідній Церкві і народові життям вказали вони своїм внукам.

Зворушені привітами, обдаровані дарунками з нагоди ювілею, та порушені до глибини душі вдячністю для Господа Бога, що діждали такої радісної днини в своєму житті, обоє ювіляти дякували всім за честь та пошану, яку виявили приявністю на цьому ювілею. Окремо ювілят дякував своїм дітям Богданові та Соні за приготування ювілею, господареві гостини п. Б. Мазепі за труд, о. парохові за св. Літургію та церковне благословення. Щоб утривалити цю радісну днину свого та своєї дружини життя, достойний ювілят пожертвував 100.00 дол. на свою парафіяльну церкву св. Юрія, а других 100.00 дол. на будову українського центру Молоді.

По ювілейній гостині довго забавлялися гості при звуках музики, а ювіляти ґуторили щасливо з усіми, хто до них приходив із привітанням.

З нагоди цього допису ювіляти пожертвували 20.00 дол. на пресфонд „У.В." За жертву щиро дякуємо, а ювілятам бажаємо ще багато милих літ прожити.

Приятель

Ярослав, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. РОЗАЛІЇ ІВАЩУК

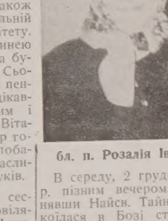

бл. п. Розалія Іващук

В середу, 2 грудня 1970 р. пізним вечером, прийнявши Найсв. Тайни, упокоїлася в Бозі старенька піонерка парафії Ярослав бл. п. Розалія Іващук на 84-ому році життя. Покійна походила родом з села Сколошів, пов. Ярослав, звідки приїхала до Канади зі своїми батьками 17-річною дівчиною в 1900 р.

Покійній приходилося переживати важкі піонерські часи наших перших поселенців у Канаді. В 1902 р. помер її батько, а покійна Розалія, як найстарша в родині, мусіла виконувати важкі праці на фармі, які передше виконував її батько. Батько її називався Андрій, а мама Катерина Мандрик.

В 1904 р. покійна Розалія одружилася з Теодором Іващуком, з яким прожила до 1942 р. при добрій дочці Вероніці та згідливому зятеві Дмитрові. Знак, які дбайливо піклувалися схорованою матір'ю. Покійна була тихої та згідливої вдачі, прив'язана щиро до своєї прадідної Церкви, була зразком побожности, ніколи в житті не опустила Служби Божої без важної причини.

Покійна Розалія, як і її чоловік, були глибоко релігійні й ревно виповняли свої релігійні обов'язки. В їхньому домі перебували священики, що приїздили туди на відправи, а саме: о. С. Дидик ЧСВВ, о. Н. Крижановський ЧСВВ, пізніший архиепископ Василій Ладика, який теж душпастирював у тих околицях та інші.

Покійну оплакують син Андрій в Едмонтоні, дочка Вероніка Знак в Ярославі, 4 внуки, 7 правнуків, три сестри: Анна Онушко, Марґарета Нікіпіло та Марія Войтас.

Покійна Розалія померла у власній хаті. Час до часу вона відвідувала шпиталь, але скоро верталася до хати дочки Вероніки, яка в часі довгої хвороби дбайливо доглядала покійну днями й ночами.

Похоронні обряди розпочалися парастасом, що його в п'ятницю, 4 грудня відслужив о. П. Іванець в церкві Воздвиження Господнього в Скаро. Слідуючого дня відслужив о. П. Іванець заупокійну св. Літургію й похорон в парафіяльній церкві в Ярославі. Хоч на дворі був гострий мороз, велике число приятелів та знайомих покійної прийшло попращати покійну в послідну дорогу.

Після похорону відбувся поминальний обід, в часі якого переведено збірку на „Українські Вісті". Зі збірки, що її перевів правнук Мирослав Кадило, прийшло 21.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній Розалії вічна пам'ять.

ПОДЯКА

По втраті нашої незабутньої матері, сестри, бабуні та прабабуні, складаємо щиру подяку всім, що в якийнебудь спосіб причинилися до гідного переведення похорону покійної. Дякуємо Всеч. о. парохові П. Іванцеві за похоронні відправи, дякові п. Н. Сенишиному за спів під час похоронів, як теж його помічникам-співакам, приятелям покійної, що склали жертви на Службу Божу за спокій душі покійної та жінкам за приготування перекуски. Похоронному заведенню Парк Меморіял дякуємо за совісну обслугу. Вкінці дякуємо всім учасникам похорону, що, помимо важкої зими, прийшли віддати послідну прислугу нашій дорогій покійниці. Нехай Господь нагородить усім сторицею, а покійну прийме до Свого Царства.

Діти, сестри, внуки та правнуки

Похорон піонера бл. п. Григорія Ангела в Едмонтоні

В п'ятницю 2 квітня ц.р. упокоївся в Бозі бл. п. Григорій Ангел, проживши 98 років свого трудолюбивого життя. Із ним зійшла з цього світу людина, яка любила Бога й працю. Бог дозволив йому дожити дуже глибокої старости, як мало кому.

Покійний походив родом з містечка Пробіжна, пов. Копичинці, Західна Україна, де прийшов на світ 1873 р. В 1897 р. він одружився з Марією Середою. До Канади приїхав 1906 р. Відтак повернувся до рідного села і 1910 р. від'їхав знову до Канади. Але туга за родиною приневолила його 1913 р. відвідати дружину та дітей, після чого він знову поїхав до Канади. Завдяки тому його оминули всі страхіття першої світової війни. Останній раз він приїхав до рідного села в 1921 р., щоб забрати зі собою до Канади дружину двох синів Володимира та Йосифа та дочку Емілію, яка відтак померла в Канаді.

Після приїзду до Канади, покійний замешкав враз з родиною зразу в місцевости Доддс, Алберта. Тоді він працював на залізниці Сі-Ен-Ар. Опісля він купив фарму в Равнд Гилл й почав фармувати. Тут народився йому ще син Микола (тепер вже небіщик), син Яків та дочка Олена. В 1947 р. родина Ангел перейшла жити до Едмонтону до власної хати. Його дружина Марія, що ділила з ним долю й недолю життя, відійшла в вічність 1961 р. Старенькому вдівцеві Григорієві прикро було жити самому, тому він перейшов жити до сина Якова, в якого жив аж до смерти.

Покійний Григорий важко напрацювався в житті. Зокрема прикрі були його початки господарства на фармі, де треба було вижививти численну родину та подбати про належне християнське та національне виховання своїх дітей. А треба сказати з признанням, що діти покійного Григорія виховані гарно. Розговірною мовою його дітей, не лиш в його хаті, але й сьогодні в їхніх хатах, є українська мова. Діти висловлюються з великою пошаною про свого батька й часто покликуються на нього: „так навчав нас наш батько".

Покійний Григорій був добрим християнином й виповняв совісно свої релігійні та парафіяльні обов'язки. З цього світу зійшов по важких та довгих трудах по заслужену нагороду від Бога.

бл. п. Григорій Ангел

Його смерть оплакують сини: Йосиф, Володимир, Яків та дочка Олена, 9 внуків та 10 правнуків.

Похорон розпочався парастасом, що його в навечір'я похорону відслужили о. В. Чопей та о. Снігурович в п'ятницю, 5 квітня. Заупокійну св. Літургію й похорон відслужили оба вищезгадані священики в суботу, 6 квітня в катедральній церкві св. Йосафата. О. В. Чопей попращав покійного в послідну дорогу. Тлінні останки покійного відпровадили оба священики в окруженні рідні та інших учасників похорону на цвинтар св. Михаїла. Після похорону відбувся в домі сина Якова поминальний обід, в часі якого, на заклик о. Б. Снігуровича, переведено збірку на „Українські Вісті", що дала 20.50 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Григорієві вічна пам'ять.

о. В. Ч.

ПОДЯКА

Складаємо щиру подяку Всеч. о. радникові В. Чопееві та Всеч. о. Б. Снігуровичеві за відслуження похоронних обрядів. Дякуємо дякам п. В. Зінчукові та п. І. Гутнянові за спів під час похорону. Похоронному заведенню Парк Меморіял дякуємо за совісну обслугу. Дякуємо всім, що склали свої жертви на Служби Божі за спокій душі покійного, а всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги нашому незабутньому батькові, дідуневі та прадідуневі.

Сини, дочка, внуки, невістки, зяті.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ЕЛИКА САБАДАШКИ

В середу, 30 грудня 1970 р. упокоївся в Бозі в нирсінг-гом в Едмонтоні бл. п. Елик Сабадашка, проживши 79 років. Покійний хворів останніх шість років хворобою серця.

Покійний народився 1891 р. в селі Туради, пов. Жидачів, Західна Україна. До Канади приїхав з батьками, які осіли на фармі в Карвел. Зразу працював враз із батьками й помагав їм в фармерці. В 1913 р. він оженився з Катериною Озарко. Взяв гомстед на Едмонтон Біч й там господарив через 2 роки, а відтак п-во Сабадашки перейшли на фарму в Карвел, де прожили 47 років, тобто до 1958 р., коли залишили фармерку й перейшли жити до Едмонтону та користати з заслуженого відпочинку.

Покійний Елик та його дружина завжди мали час для своєї церкви й парафії, де були зразковими парафіянами. Доки в Карвел не було резиденції, в їхній хаті завжди перебували священики, що душпастирювали в тій околиці. На церкву радо жертвували та допомагали в парафіяльній праці, кілько могли.

Дружина покійного померла 1968 р. В квітні 1970 р. помер теж найстарший син Іван.

Оплакують покійного син Михайло в Карвел, дочки: Марія Павлик в Едмонтоні, Елас Стецик в Леґал, Алберта, Стефанія Стецик в Стони Плейн, Анна Артенюк в Едмонтоні, Роза Говатт, Чіквелл, бл. Ляхомб, Олеся Митрук в Едмонтоні, а окрім того 20 внуків, 16 правнуків та дві сестри: Олена Стецик в Менлі і Анна Борник в Карвел.

бл. п. Елик Сабадашки

Похорон покійного зачався панахидою, що її в п'ятницю, 1 січня відправлено в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял в Едмонтоні. Заупокійну св. Літургію й похорон відслужили в парафіяльній церкві в Карвел в суботу, 2 січня о. М. Ґураль та. о. Б. Снігурович. Тлінні останки покійного зложено на парафіяльному цвинтарі в Карвел. Після похорону відбувся поминальний обід в Народному Домі в Карвел заходом родини покійного.

З нагоди похорону родина покійного передала 16.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Еликові вічна пам'ять.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

МОЇ КЛОПОТИ З ГОТЕЛЕМ

В. ГАВРИШ

Чимало наших поселенців доробилося незле на готелях. Деякі з них заохочували й мене, щоб я, або купував сам готель, або йшов із ними до спілки, але я постійно якось отягався. Аж в 1951 р. рішився я також спробувати щастя в готелі. Властиво до того намовив мене мій приятель. П. П. Полегойкий. Він сказав мені, що є на продаж готель у Дейзленд, що то ґарне містечко й готель приносить добрий прибуток. Я Дейзленд знав, бо кілька разів туди переїздив й містечко мені сподобалося. Я навіть дістав охоту там готель купити.

В мене тоді працював продавцем реальностей В. В. і я післав його до Дейзленд подивитися на той готель. Він поїхав, подивився й сказав, що варта купити готель. Ми тоді купили готель за 60,000.00 дол. Дали готівкою по 20,000 дол. і купили готель до спілки. Мій приятель П. Полегойкий став керівником готелю. Він мав у Дейзленд власний дім, мав обезпечену аґенцію, продавав фарми, був аґентом провінційного банку „Трежери бренч", для якого збирав вклади й відвозив до головного бюра в Кемровз.

То все йому добре йшло, але захотів спробувати зарібку в готелі. Він продав хату та свою аґенцію й перейшов з родиною жити до готелю. Він мав дві кімнати, кухню та невеликий ресторан, де деколи харчувалися гості. Жінка була передтим господинею в себе, а тепер мусіла варити їсти для гостей. До того мешкання для них було за мале, бо в них було дві дівчини й в мешканні було тісно. Але не було ради. Як мій приятель одібрався за гриба, то мусів лізти в борщ.

В нашому готелі повторилося те, що бувало в багатьох інших. Мій продавець, доки працював у мене, то виглядав на добрягу, але, як став співвласником готелю враз зі мною, чомусь змінився. Став бавитися в „над-керівника" („супер-менаджера").

Одного разу поїхав, нічого мені не кажучи, контролювати мойого приятеля, що був керівником готелю. Той показав йому всі книжки з рахунками, до яких кожний уділовець мав право й на тому скінчилося перший раз. Але за якийсь час він поїхав знову на контролю й знову мені нічого не говорив.

Мій приятель П. вже йому книжок не показав, сказав йому, що він про контролю готелю не має найменшого поняття й викинув його з готелю й то навіть не дуже делікатно. Другого дня він прийшов до мого бюра в дуже поганому настрої. Питаюся його, що йому бракує. Він відповів, що їздив контролювати книжки в готелі, а П. йому їх не хотів показати. Я тоді розсердився й питаюся, яким правом він їздив на контролю. Він відповів, що він має в готелі такий самий уділ, як і я і має право контролювати. До того він сказав, що мій приятель П. нас окрадає в готелі. Я зорієнтувався, що йде до сварки й пробував йому пояснити, що керівник готелю мусить час до часу комусь дати склянку пива й даром, нераз треба ще й дещо іншого купити, щоб когось погостити чи дати якийсь дарунок. Він ніби з тим погодився, що я йому сказав, але я бачив, що в його голові й далі снується підозріння, що П. окрадає готель, а в тому й його. До того він ще підозрівав, що я є в тихій змові з П., бо він мій приятель.

За якийсь час мій приятель П. продав свій уділ. Купив його вчитель Сем Савич, дуже спокійна людина й чесна. Він перебрав управу готелю. Я зараз сказав мойому продавцеві В., що він не може їздити на якісь контролі та підозрівати керівника готелю про крадіж. В. був якийсь час спокійний, але потім зачав до мене викрикувати й показувати свою вищість. Мені то надоїло й я його звільнив з праці. Він відкрив своє бюро продажі й взяв до себе ще одного продавця. За короткий час той продавець перестеріг мене телефоном, що В. хоче мене бити. І дійсно за хвилину він прибіг до мойого бюра, почав вимахувати руками та кричати, що навчить мене розуму й що я його ще попам'ятаю.

За якийсь час трапився купець на уділ В. й ми його позбулися. Новий добрий керівник готелю М. М. був дуже гарною людиною й ми не мали з ним ніякого

(продовження на стор. 7.)

Стримайте свербіння — прочистьте скіру!
Пощо безпомічно крутитися і переносити тортури свербіння?
Elik's масть на екзему ч. 5
показалося успішною в багатьох тисячах випадків зовнішнього **поіритування скіри**, особливо при:
екземі
псоріязіс
ріньґворм
отруйному блющеві
атлетичній стопі
та в багатьох других скірних висипках.
Її лагідні складники приносять полегшу при поіритованій і зачервленій скірі, помагаючи самій природі вилікувати недомагання скіри.
Ціни: $2.50, $3.50, $11.00
Ч. 5 здержить навіть найбільш докучливе свербіння майже відразу — скіра гоїться скоро.
ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. CF
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків в Едмонтоні

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
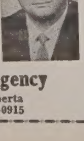
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915